

REN DHARK č.5

ZKÁZA GALAXY

H.G.FRANCIS

• Vlády nad planetou Hope a padesáti tisíce kolonisty ze Země se ujal guvernér Rocco, který se stále více choval jako tyran. Posádka kosmické lodi OALAXY v čele s Renem Dharkem, které znemožnil odletů získávala mezi osadníky stále více přívrženců.

Dharkova posádka objevila v soustavě dvou sluncí Sol několik civilizací — ně které se k lidem chovaly přátelsky, jiné zaútočily. Ve chvíli, kdy se na Hope všichni obávali útoku vyspělých ještěřů amfiů z deváté planety, přikázal guvernér skupiny Dharkových přátel deportovat na ostrov Deluge.

Ren pátral v tajemné jeskyni po zaniklé civilizaci, když tu skupinu přátel nečekaně rozdělilo zapadnutí kovové brány...

* * *

vteřinu před svým zánikem rozesel Quallen do půdy Hope milióny spár. Každá z nich ho mohla znovu obnovit, potřebovala k probuzení a životu maličko, méně než nic. Odčerpát trochu emoční energie inteligentních bytostí. Minuly stovky let, a spáry stále Čekaly. Až teď... Ze spáry se vydral miniaturní klíček a Quallen ožil...

* * *

Zatraceně, pomyslel si Nelson DoLy. Co teď?

Sice div nepukl pýchou, žernu Ligo Sabati říká příteli, na druhé straně však měl nepříjemný pocit ze Sabatiho stálého naléhání.

„Tak co, Nelsone?“

Chlapec sebou trhl. Tmavýma očima se vyděšeně pádíval na mužíka, který stál vedle něj a blahosklonně se usmíval. Nelson pustil Dongdonga a mnul si vlhké ruce. Ohnivce mu slezl po noze a uvelebil se na svém oblíbeném místě. Ze špičky chlapcovy boty se díval na Liga S a hlasitě kdákal.

Sabatiho oči zaplály zlobou. Ani u zvířat nesnášel nedostatek respektu. „Já ale nerozumím,“ koktal chlapec. „Co provedl Pjetr Wonzeff? Muž jako on...“

„Dostal se do špatného vlivu, hochu. Vyprávěj mi o něm!“

„Ted?“ divil se Nelson.

I Ligo Sabati se usmál a mávl rukou.

„Nelsone, všichni jsme opustili Zemi, protože jsme chtěli lepší budoucnost. Odletěli jsme ze Země, protože byla pro nás už příliš těsná. Muži jako pan guvernér ‘ Rocco bojují za naši budoucnost! A-Jeho dílo nesmí nikdo ohrožovat! Chápeš?“

Nelson Doty zkrabatil čelíčko nechápal, o co Sabatimu jde. Pochopil jediné to, že Pjetr Wonzeff představuje jakési nebezpečí. Začínalo ho to zajímat. „Ale — moje sestra...“

„jestli je nevinná, tak se brzo vrátí, Nelsone! A co když ji pomluvil právě Wonzeff?“ přerušil ho Sahati ostře. Nedělalo mu potíže zneužít dítěte, Jen aby dosáhl svého.

Chlapci zajiskřilo v očích. Veškeré pochyby mizely. Sabati má pravdu! Jak má on - Nelson - vědět že to, co o Wonzeffovi slyšel, je pravda? Váhavě přikývl.:

Vždyť jde jen o to, aby se díval a poslouchal co Pjotr Wonzeff říká. Na tom není nic špatného. „Když se něco dozvíš, tak mi to povíš, ano?“ Nelson Doly znovu kývl.

Pak se díval za Sabatim, jak přechází zaprášené staveniště k bungalovu, v němž bydlí — a vládne Rocco.

Teprve když se za Sabatim zavřely dveře, Nelson Doly se otočil a proběhl staveništěm k řece.

Kopal do plechovky před sebou a na pravé noze se ho jako klíště držel Dongdong.

* * *

Ligo Sabati se vrátil do bungalovu, kde se spřádaly nitky moci. Procházel kolem strážného a uvažoval nad rostoucím nepokojem mezi osadníky. Když se nepodaří utajit, že Mike Doraner uletěl na Deluge, zfská4alí nespokojenci stále větší vliv. Stále více se hovořilo o Renu Dharkovi. A to bylo přesně to, Čemu chtěl Rocco zamezit.

Když Ligo Sabati vešel do předsíně, našpulil rty. Spatřil zděšené tváře tajemníků. Zastavil se ve dveřích. Muži stáli před jedním ze čtyř právě instalovaných vifonů. „Co se děje?“ zeptal se Sahati znepokojeně.

„Zpráva z monitorovacího stanoviště, pane, Informoval ho Henrique Nauce, hubený muž se zarudlou a napuchlou tváří, kterému táhlo na padesátku. Nauce opustil Zemi, protože mu to doporučily policejní úřady Velké Paříže. Sabati věděl, že tento Člověk nemá čistý štít, ale platil za velmi schopnou sílu ve službách guvernéra Cattanu. Sahati i Rocco však věděli, že ani tady se Nauce nevyhne střetům se zákonem.„Radary zachytily kosmické lodi amfiů, pane l’ pokračoval Henrique Nauce.Ligo Sahati se zděšeně opřel o židli.Lodě amfiů???

Amfiové byli ustavičnou hrozbou Cattanu. Až dosud před ní zavírali oči. Věděli, že se amfiové jednou objeví, ale protože jim nebezpečí nehrozilo bezprostředně, odkládali tento problém stále více do pozadí. Budování palebných postavení kolem města by postupovalo mnohem rychleji, kdyby všichni považovali tento problém za prvořadý.

Když si Sabati všiml, že se na něj tajemníci pozorně dívají, napřímil se. Rychlým a energickým krokem vešel do hlavní místnosti,vybavené cenným nábytkem z kapitánské kabiny GALAXY. Našel tam Rocca a Aliho Meguna.

Guvernér Rocco ukrýval starosti za širokým úsměvem, což Sabatiho okamžitě uklidnilo. Už klidnější přešel ke svému křeslu a pomalu si sedl do měkkého čalounění. Nikdo by do něj neřekl, Jak dovede být surový a protřelý. Sahati to před Roccem nikdy nedával najevo, jenže Rocco věděl o svém spolupracovníkovi své.

Holohlavý A Megun neřekl ani slovo. Šikmýma očima se díval na obrazovku vifonu. Kamera sledovala interiér strážní stanice Cattanu. Na druhé obrazovce Sabati spatřil tři kosmické lodi připomínající tvarem platýse, Jak se blíží v trojúhelníkové formaci.Amfiové!

Před kameru vifonu na strážním stanovišti předstoupil rudovlasý pozorovatel. V odrané tváři se mu zračil neklid. Upřel na Rocca oči.

„Amfiové se blíží k našemu kontinentu, pane,‘hlásil. Hlas měl stejně drsný jak9 tvář. „Stačí jim Jen trochu poupravit kurs a budou mířit přímo na Cattan‘

Jiný pozorovatel na něj cosi tiše zavolal. Rudovlasý se otočil, zřejmě nerozuměl. Když se opět podíval na Rocca, podivně klidným hlasem, který měl určitě vyznít nezúčastněně: „Už ten kurs poupravili pane guvernére!“

Pjetr Wonzeff se usmál na plechovku, která se mu zakutálela k nohám. Zvedl od ní oči a spatřil bledého kluka, Jak se na něj pozorně dívá velkýma tmavýma očima.

Pjetr Wonzeff se na něj zašklebil.

Ten melancholický obličejíček se, mu líbil. Přihrál chlapci plechovku. Teprve pak si všiml, e Nelson Doty má na levé noze tvora velikosti vrabce. Udiveně povytáhl obočí. „Co to máš, prcku?“

Chlapec nejistě přešlapoval s rukama na osahaném polaroidu. Nemohl z kosmického pilota spustit oči. Od kolonistů dobře věděl, že Pjetr Wonzeff je pověstný svou odvahou. Také slyšel, že se pokusil vysvobodit Rena Dharka. Nelson se stydlivě pousmál. Sklonil hlavu a rytmicky poklepával nohou do prašné země. Dongdong nadšeně kvičel a s kvokáním přeskakoval z pravé nohy na levou a zase zpět. „To je Dongdong!“ „Pojď sem, chlapče. Posad se,“ vybídl ho Pjetr Wonzeff.

Nelson si stydlivě sedl vedle statečného pilota, položil si polaroid opatrně na kolena a díval se na složité součástky pod lesklým trupem Člunu. Wonzeff cosi opravoval. Nelsona Dotyho by velice zajímalo, co to pilot dělá, ale netroufal si zeptat se. „Takže to je Dongdong,“ usmál se Wonzeff. „To je hezké jméno.“

Nastavil ohnivci ruku, ale Dongdong neměl zřejmě chuť! . Nejdřív strnul na špičce Nelsonovy nohy a pak — Pjetr si už myslel, že ho bude Dongdong ignorovat

— seskočil, popadl klíč, s nímž Wonzeff opravoval člun a ukousl si. Drobné zvířátko chroustalo ocelovoplastickou slitinu.

Wonzeff na to nevěřícně zíral S otevřený* se podíval na chichotajícího se chlapce.

„Z toho je vedle každý!“ vyprskl Nelson.

Dongdong se zřejmě nasytil. Zvolna se chlapcovu nohu, přiložil si pracičky ke krku a vydal měkký kovový zvuk

»Dongdong‘ řekl Nelson. Přesně takový zvuk ono zvíře požírající kov vydalo.

Pjetr Wonzeff sebral klíč. Když se zadíval na stopy zubů, zavrtěl hlavou. „Kde jsi k němu přišel?“ Nelson se hrdě uhodil do prsou.

„U řeky. Dongdong seděl na listu, co plav. a1po Kdybych ho nezachránil tak se utopil

„S břichem plným kovu by se mu dost těžko plavalo, co usmál se Wonzeff. Nelson vážně přikývl. Pohládl Dongdonga a pak se najednou zeptal: „Je to pravda, že se blíží amfiové?“

Pjetr Wonzeff sebou trhl Ruce mu poklesly a zděšeně se podíval na chlapce. „Cože? Kdo ti to povídal?“

Nelson otočil hlavu a podíval s na druhy člun o padesát metrů dál Člun byl naplň ve stínu, který na Cattan vrhala skoro osm metrů vysoká věž GALAXY Gigantická kosmická loď byla od průzkumných vzdálena asi tři kilometry ale její nesmírná velikost vzbuzovala dojem, jako by byla na dosah ruky

„Tamhle u toho člunu se o tom bavili dva mu Jeden povídal že si toho všiml na palubních přístrojích.“

Pjetr Wonzeff vstal, otřel si ruce do kombinézy a zvolna zamířil ke vstupu do svého Člunu.

„Hej, Goofy!“ zařval dovnitř. -

Vylovil pomačkaný balíček a zapálil si. Nevěřicně koukal na Dongdonga který stále dřepěl na Nelsonově noze s chundelatým ohonem pod hlavou.

Z vnitřku lodi s ozvaly rychlé kroky. Vyklonil se jakýsi muž. „Co ječíš?“ zabručel.

Pjetr Wonzeff se ušklíbl, zatímco Nelson Doty na Goofyho užasle zíral. Na Goofym vynikaly tlusté povislé tváře a dva skoro vodorovně vystupující řezáky. Krátký pršinos vypadal, jako by se setkal s kladivem. Mužova tvář připomínala buldoka. ‘

„Zeptej se támhle těch, jestli se můžeme přidat. Mají tam asi málo práce a habaděj pití.« Pilot mávl rukou k dalšímu člunu.

Goofy se na něj nechápavě podíval. Podrbal se za uchem a zeptal se: »Přeskočilo ti?“

„Kdepak Goofy! Tadyhle známej kamarád tvrdí, že viděli za bílého dne platejse!“

Goofy o krůček ustoupil.

„Platejze? polkl. Zbystřil pozornost. Ted’ spíš připomínal loveckého psa na stopě.

Najednou se prudce Otočil a zmizel v Člunu. Nelson Doty slyšel, jak přebíhá dopředu k velitelskému stanovišti. Pak zaslechl, že cosi vzrušeně vykřikuje.

„Už je tam s1 lidí,“ poznamenal Nelson a lehce poklepal Wonzeffovi na rameno. Ukázal palcem na druhý Člun. Pilot se otočil.

Nejméně dvacet mužů a žen se tlačilo kolem otevřeného vstupu. V něm zřejmě někdo stál a cosi jim povídal.

„Pojď vyzval Wonzeff chlapce a šel pomalu k druhému Člunu. Jeho krok prozrazoval značnou dávku sebejistoty. Na pěkně řezané tváři pětadvacetiletého pilota hrál neproniknutelný úsměv. Pjetr Wonzeff si dělal, co chtěl, a Rocco proti němu dosud nezakročil. Guvernér musel v bezmocném vzteku přihlížet tomu, jak se tento rozhodný muž vzepřel jeho příkazům a rozhodl se vysvobodit Rena Dharka a jeho přátele z deváté planety.

Když tehdy přišlo Dharkovo volání o pomoc, Pjetr Wonzeff okamžitě vystartoval na Amfi, devátou planetu soustavy Sol. Roccův příkaz aby se neprodleně vrátil do Cattanu, naprosto pustil z hlavy. ,

Pjetr Wonzeff při této akci poznal amfie, šupinaté obyvatele deváté planety, kteří byli agresivní už od přírody. V pekelné palbě amfijských křižníků, mu nezbyla jiná možnost než útek. Podařilo, se mu nakonec přistát na Osmě, třetím měsíci Hope.i‘ohon Člunu byl dobrý už jen do starého železa.

A proto Pjetr Wonzeff věděl, co Cattan Čeká. Už od samého počátku vyloučil myšlenku že by amfiové Cattan ušetřili.

Věděl, že to bude možná jeho poslední bojová akce, a snažil se s tím vyrovnat. Guvernér Rocco ho tehdy nepotrestal, protože Pjetr Wonzeff byl nejlepším pilotem průzkumných Člunů z OALAXY. Ted’ se ukázalo, že Rocco udělal dobře. Cattan Čluny stále více potřeboval!.

Pjetru Wonzeffovi bylo Jasně. že dříve či později skončí i on v deportaci na ‘ Deluge, pokud se toho vůbec dožije.

Když došel s Nelsonem k Člunu, objevil se ve vstupu jeho pilot Any Scott.

„Tři amfijské lodi,“ oznámil kolonistům. „Musí tady být každým okamžikem. Už bychom je měli vidět pouhým okem. Tak blízko už jsou!“

Pjetr Wonzeff se otočil a zaclonil si oči proti pronikavému svitu dvou sluncí. Sol-1 a Sol-2 se blížily k zenitu. Pjetrovi se zdálo, že mezi rychle plynoucími mraky vidí tři nepatrné tečky. Ale než se stačil ujistit, mraky mu zakryly výhled.

Doběhl k nim supící Goofy. Vzrušeně mával pravou rukou.

„Dělej, Pjetře“ sípal. Nedostatkem vzduchu celý zbrunátněl. Nelson zvedl polaroid a vyfotografoval si ho. „Objevil jsem tři amfijské lodi! Letí přímo na nás!“

Pjetr Wonzeff se ušklíbl jako malý kluk.

„To je celý Goofy, řekl Nelsonovi. „Vždycky přijde s nějakou novinkou O cigaretu a zachmuřil se. „Ted’ jsem zvědav, co Rocco udělá!“ zavrčel.

Nelson Doty sebou trhl, Jako by dostal ránu bičem. V uších mu zazněla Sabatiho slova. Vytáhl z polaroidu snímek a zklamaně sena něj díval. Pjetr se mu díval přes rameno a zasmál se. „Dobrý!“

Nelson zavrtěl hlavou a smutně se na pilota podíval. „Barvy nesouhlasí!“ řekl. Rty se mu zacukali »Foťák je asi rozbitej!“ „Proč?“ smál se Pjetr. „Proto, že Goofy má fialový obličej?“ Nelson přikývl.

„Tak sena něj podívej pořádně! On má slušnej obličej!“ smál se pilot. Goofy si odfrkl. Wonzeff položil J ruku na rameno. „Už nejsme na Zemi, kamarádi. Jsme « pořádně daleko. nevlíne jak. Tahle dvě slunce vydávají Úplně jiné světlo, než dávalo to naše. Sol- 1 a Sol-2 jsou horká, moc horká. A proto Goofy nemá šišku normálně červenou, ale fialovou. Jen se podívej!“ Ted’ Goofy vzteky zbrunátněl. Nelson se schoval.. A Pjetr Wonzeff se chechtal jako blázen. Goofy byl fialový jako švestka.

* *

Rudovlasý pozorovatel si třel spánky

»Amfiové zkoumají Cattan nějakými paprsky pane guvernére,“ hlásil a v třesoucím se klase byly patrný známky začínající paniky. Rocco se lehce napřímil ,v křesle.

„Jaké paprsky?“ zeptal se tiše. Rocco nemoc hlasitě. Tento zkušený vůdce lidí znal dobře magii hlasu. Dovedl lidi ovládat: pouhým tónem. Pozorovatel jen bezmocně pokrčil rameny.

„O těchhle paprscích nemůžu nic říct. Naše přístroje je zaznamenávají, vykreslují nám jejich dráhu, ale nejsou schopny je analyzovat. Zdá se však, že se amfiové zajímají především o naše energetické a palebná postavení v horách. Tahle místa jejich paprsky doslova prohnali.

Rocco nepatrným gestem poděkoval a požádal aby ho průběžně informoval. Teprve pak dal vyhlásit poplach. * * * /

Kvílení palubních sirén vyděsilo I toho nejposlednějšího obyvatele Cattanu. Každý si ještě dobře pamatoval na zvuk sirén GALAXY.

Na několik minut se zdálo, že celý Cattan zatajil dech. Práce se zastavila. Nikdo z vystěhovalců neměl možnost někam se před náletem schovat. V Cattanu nestál

jediný kryt, ale i kdyby nějaký vybudovali, těžko by mohl vzdorovat silám, jaké se daly při náletu z kosmu očekávat.

Každý počítal s tím, že první Úder bude směřovat proti GALAXY. Amfiové budou určitě očekávat nejtvrďší obranu od této osmisetmetrové konstrukce vědět, že GALAXY je už jenom slupka.

Jestli se jim nepodaří lodě amfiů zničit hned zpočátku pak musejí počítat s totální katastrofou. Amfiům postačí, když energetickými paprsky přejedou po Cattanu křížem krážem.

Zpráva o tom, jak Wonzeff bojoval s amfií nad Gamou, třetím měsícem Hope, se Cattanem šířili rychlostí větru. V Oficiální Roccově zprávě o tom totiž nepadlo ani slovo. Rocco si

dával dobrý pozor, aby se Člověk, kterého nenáviděl stejně jako Rena Dharka, nestal příliš populární . A tak se vystěhovalci dozvídali o síle amfiů jen z ústního podání

Kolonisté teď už věděli, že amfiové mohou snadno podložit, na němž stojí Cattan, proměnit v hořící lávu.

Padesát tisíc vystěhovalců — smělých astronautů, protřelých dobrodruhů, kteří se na Zemi již nudili, pilných osadníků, kteří se na přelidněné Zemi cítili jako ve svěrací kazajce, mladých podnikavých žen které přivábila magická záře hvězd, snůlků, hledajících panenskou nedotčenost cizích světů, vychytralých podnikatelů, kteří v letu GALAXY spatřovali možnost, jak výhodně přijít k penězům, a zločinců, které už pálila Země pod nohama, ti všichni teď stáli na cizí planetě. Od Země je dělila nekonečnost kosmu, hleděli do nebe, z něhož měla přijít zkáza.

Sto tisíc očí vyhlíželo kosmické lodi přinášející smrt. DěsiVé kvílení přehlušovaly útržky hovorů Mluvílo se o průzkumných Člunech Lidé požadovali bývalou posádku GALAXY. Ta měla bojové zkušenosti, ale teď byla vyřazená z jakékoli Činnosti. Všichni věřili, že zasáhnou muži, kteří dovedou využít obranných možností pozemských lodí až do krajnosti.

Četní fízlové, kteří se nebáli ó tik méně než ostatní vystěhovalci, informovali pána Cattanu o reakcích kolonistů.. Krmili nenasytý Roccův informační aparát. Navzdory poplachu se všechny informace okamžitě zpracovávaly.

Mezi kolonisty začínala převládat myšlenka, že by se do boje měly nasadit všechny průzkumné Čluny. Cattan byl sice chráněn laserovými palebnými postaveními, ale tyto zbraně nemohly svou úderností amfiům dostatečně vzdorovat. Mohly by však útočícím průzkumným Člunům poskytnout účinnou palebnou podporu. Cattan musí vsadit všechno na jednu kartu. Jeho osud závisí na jednom. jediném úderu, který nepříteli smete. Jinak je Cattan beznadějně ztracen.To bylo jasné i Roccovi.

V následujících minutách se ukázalo, jakých výkonů je guvernérův štáb schopen. Všichni Roccovi spolupracovníci nasadili veškeré své síly. Teď už bylo

jedno, jestli s Roccem spolupracovali z donucení nebo dobro a z přesvědčení.

(Nápor strachu,to je nápor emocí, a emocemi se Quallen živil.Nepatrná silová pole se slévala a násobila.Jak bylo dobré po staletí existovat!Každým okamžikem sílil.Víc!Ještě!chtělo se mu působit na ty cizí tvory,dopřejte mi vyrůst a pak..... Pak mi budete sloužit,vy inteligentní hlupáci!Mike Doraner se zastavil. Rukávem Uniformy si otřel pot z čela.

Tak dělej! zavrčel poďobaný Roccův stoupenec. A strčil do něj.

Tento muž krácej za Mikem už celé hodiny.Na konci skupiny se jim šlo snadněji než Ameru Wilkinsovi který byl už nějakou dobu v čele.

Mike Doraner pozoroval muže, kterého vždycky považoval za Roccova důvěrníka, se stále rostoucím podezřením. Když se Mikovi podařil únik s průzkumným člunem, najednou se Amer Wilkins objevil a začal ze sebe dělat Člověka, kterého Rocco také Pronásleduje.

Přistání na Deluge stálo Mika Doranera poslední zbytek paliva, vrak člunu zůstal v džungli a nebyl už schopný letu.

Když se strážní k předtím ochromili paralyzátory, vzpamatovali došlo k prudké diskusi. Hlavním bodem byla otázka: jestliže Ren 'Dhark ještě žije, kde potom je?

Mikovi se nakonec Podařilo prosadit SVŮJ názor. Vysvětlil jim, že Ren Dhark může být Jedině v horách. ,Čím déle setrvali v dusné džungli, tím byly Doranerovi argumenty přesvědčivější — prales s nesnesitelnými životními podmínkami jim přímo nahrával. Ren

Dhark se mohl zachránit jedině únikem do hor, říkal Mike. Jestli i vy chcete přežít?, tak musíte jít za ním. Pak došlo k incidentu.

Devět Strážných, kteří byli na Deluge nedobrovolně požadovalo nazpět své paralyzátory. Jejich mluvčím se stal onen poďobaný. Prohlašoval, že jeho lidé umí se zbraněmi zacházet nejlépe, a proto by měli převzít ochranu celé skupiny.

Mike se postavil rozhodně proti. Ale ostatní, kteří se zase ocitli pod Vlivem Amera Wilkinse ho snadno přehlasovali. Nakonec musel 'paralyzátor volky nevolky odevzdat.

Poďobaný se na něj zlomyslně šklebil.

„Jenom klídek mladej,“ vysmíval se Mike Doraner. »Když přijde na věc, tak tě vyřadím i podruhé.“

Poďobanec byl dvakrát starší než čtyřicetiletý Doraner. Ovládl se a Jen trochu zdvihl těžký paralyzátor.

»Doporučuju ti pět minut klusu, Doranere!“ zasyčel. Zároveň nastavil zbraň na střední dávku, která by Mikovi zablokovala nervy na několik hodin, ale ještě by ho nezabila. , nebo to do tebe nasolím, bráško!«

Ukázal hlavou na ostatní muže, kteří se začínají ztrácet v zelené zmlsti džungle.

„Je to jen jedno zmáčknutí, Doranere, nic víc! Jak dlouho tady budeš sám, když to do tebe nandám? Co? Pět minut? Deset?“

Mike si klidně otřel rty a pak si zapálil cigaretu.

Jasně, sám by nezůstal ani dvě minuty. Žravými bestii se to tady Jen hemží. O jejich účinnosti se v posledních hodinách přesvědčil už dost. Ale díky paralyzátorům se jim podařilo každé nebezpečí odvrátit. Mnohokrát si vzpomněl na Rena Dharka. Jak ten se asi proplíval džunglí bez jakékoli zbraně...?

„Jedno nechápu,“ řekl lhostejně Doraner. „Proč bych měl zůstat sám pět minut. Už ani teď nejsme sami!“ Podíval se strážnému přes rameno. V očích se mu krátce zalesklo, jinak nehnul ani brvou. Poďobanec se pohrdavě zasmál.

„Na takovej trik by ti neskočila ani moje babička. Tak makej, jdeme, nebo...“ Nedořekl. Zbledl. Cítil, jak mu cosi hedvábného přejelo po krku. „Co je to?“ špitl.

Mike Doraner neodpověděl. Vypustil kouř nosem. „Tak mi to řekni!“ zasípал strážný.

Mike Doraner pomalu ustupoval.

„Co je mi po tom?“ usmál se. „Ještě před chvílkou jsi mě chtěl oddělat!“

„Ale to byl jenom takovej fórek!“ jektl poďobanec zuby. Netroufal si ani hnout., měl strach, aby toho neznámého tvora nevyprovokoval k útoku.

Mike Doraner se rozesmál.

Mezi listy visela — elegantně a lehounce jako medúza plynoucí ve vodě — neuvěřitelně krásná pavučina. Aspoň to pavučinu připomínalo. Tenounkými jemnými výběžky osahávala poďobance. Uprostřed ní se skvěl bělomodrý květ, který byl tak křehký, až se zdálo že se vznášejí.

Poďobanec se najednou otočil, spatřil, oč jde, srazil tu krásu zbraní a pak ji rozdupal.

Mike Doraner nedal své opovržení nijak najevo.

Anja Fieldová, bývalá hlavní mate matička GALAXY, pozorovala Arca Doorna a připadala si jako mezi lidmi z doby kamenné.

Mladý Sibiřan přejížděl rukama po bráně. Rty, měl sevřené a chřípí se mu chvělo. ‘S několikadenním strništěm a ve špinavých šatech vypadal ještě zpustleji než obvykle. . ,

Najednou se Doorn zarazil. Zadíval se na bránu. Ve svitu pochodní se leskla měkkým zlatavým odstínem. Kolem něj stálo v půlkruhu pětadvacet vyhnanců.

Anja Fieldová stála vlevo, v místě, kde se kov brány ztrácel ve skále. Na druhém konci onoho lidského půlkruhu se o skálu opíral lékař Manu Čobe. Byl od ní tedy, dál než třicet metrů a ve slabém světle pochodní ho jen stěží rozeznávala. Anja se podívala vzhůru, přejela pohledem po kovu a pak hleděla do nezbadatelné tmy jeskyně. Náhle sebou trhla. Narovnála se.

Z Doornovy široké hrudi se vydral vzlyk Sibiřan třikrát čtyřikrát praštil pěstí dobrány a pak se oni opřel Čelem. „Nejde to!“ Otočil se, „Nedokážu to!“ -

Anja Fieldová zrychlil dech. Tušila jaká banka citů zuří v hrudi mladého muže.

„Co na mě všichni tak civíte zařval Arc Doorn. „Dělal jsem, co jsem mohl!“ Odrazil se od brány a rychlými kroky prošel půlkruhem. Jako nějaký neskutečný stín se ponořil do tmy. Ostatní na něj začali volat, ale Anja už ani neslyšela jeho kroky. Co se stalo?

Ren Dhark, muž do jehož rukou přešlo jakoby samozřejmě vedení celé skupiny, Miles Congollon a Dan Riker vešli před třemi dny branou do jeskyně. Zdálo se ‘že Ren Dhark tuší jakési nebezpečí rozhodl, že sebou vezme jen Rikera a Congollona.

Ostatních pětadvacet deportovaných se ,zatím Jen rozhlíželo po přední jeskyni. Anja Fieldová se každou chvíli dívala na pootevřenou bránu

Mezera byla velká lak pro jednoho člověka brány se nedalo ani hnout. Pak Anja najednou spatřila krátké záblesky. Ze tmy jako lačné jazyky vyšlehla oslnivě bílá světla. A skoro současně se dala k brány do pohybu. Anja Fieldová se chvěla ještě teď, když si vzpomněla na výkřik, který její vydral zhrdla. -

Jako by ochrnula zděšením. Dívala se na obrovskou masu, která se nemilosrdně zavírala — jako nějaká gigantická past.

Nejhorší na tom všem bylo, že to probíhalo v tichosti. Působilo to strašidelně neskutečně.

Když přiběhli Ostatní, už se vzpamatovala. Stála přímo před branou, vedle Manu Čoba, tmavého vystěhovalce z Afriky. Na okamžik spatřila jeho oči jako byv nich zahlédla záblesk triumfu. Pak sklopil víčka.

„Něco takového jsem Čekal,“ řekl lékař. Ostatní deportovaní zmlkli. „Ren Dhark byl příliš lehkomyšlný. Neměl tam vůbec chodit!“

Manu Čobe se nijak zvlášť nepokoušel bránu Tuhle práci si dal pouze Arc Doorn. Už tři dny se lopotil. Už tři dny se snažil přijít zámku na kloub. A nakonec i on, o němž se říkalo že v neznámých přístrojích Cizích civilizací čte jako v otevřené knize, třebaže je nikdy předtím neviděl, musel kapitulovat! Tři dny zarputile bojoval. Nesouhlasil s Čobovým názorem, že zámek nemusí být bezprostředně v blízkosti brány.

Anja Fieldová byla přesvědčena, že Doorn udělal vše, co bylo v jeho silách.

Manu Čobe přešel pomalu kolem kovové stěny, uprostřed se zastavil, přehlédl deportované. pak sklopil zrak a zadíval se jim na nohy.

„Nemá to smysl,“ řekl. Mluvil tiše, ale srozumitelně. Každý ho poslouchal. Anja

Fieldová cítila, jak muž za ní těžce oddechuje. Takže Are Doorn taky naslouchá. Lékař okamžitě využil situace ve svůj prospěch. Vyhoupl se do čela skupiny a nenarazil přitom ani na známku odporu. O takovou odpovědnost nikdo příliš nestál.

„Nemá to smysl opakovat Manu Čobe. „Můžeme se tady motat ještě celý týden a stejně na nic nepřijdeme. Vyjdeme ven!“

„A co pak?“ ozval se prudce Ralf Larsen, bývalý první důstojník OALAXY, a vzrušeně se podrbl na holé hlavě. „Chcete v tom Rena DÍ skutečně nechat, Čobe?“

„Nedělejme si Žádné Iluze, Larsene,“ přikývl lékař a vyhnul se jeho pohledu. „Chceme-li přežít pak nemůžeme prolézat jeskyně jako nějaké zvědavé děti.“

„Ren Dhark sem nešel ze zvědavosti, Čobe“ ozval se Larsen. „Tak nesmyslný jeho nápad nebyl.“ „Jestli se vám chce, tak si tady pátrejte dál. My vám v tom bránit nebudeme!“ Manu Čobe se chladně pousmál. Zamířil k východu z jeskyně.

Najednou se mu do cesty postavil Are Doorn. Jako by se vynořil ze země.

„Jenom Dharkovi vděčíme za to, že jsme přežili. Nesmíme ho odepsat!“

Manu Čobe se zastavil a pokrčil rameny. „Uvědomte si, že jsou už tři dny bez kapky vody a nemají ani sousto. Je docela dobře možné, že už nejsou naživu.“ „Tak rychle se zas neumírá!“

„To říkáte vy,“ zabručel lékař a přešel kolem Sibiřana. Ralf Larsen odcházel jako poslední. Ale stále ještě věřil v nějaký zázrak. Ustavičně se otáčel k matně se lesknoucímu kovu.

Ale zázrak nepřicházel. Brána se neotevírala..

Ralf Larsen si připadal jako zrádce. Ion se už domníval, že brána zůstane navěky zavřená. Pak hlasitě zaklel, protože dohořívající pochodně mu popálila prsty. Odhodil ji a klopýtal tmou ven za ostatními. Najednou si vzpomněl na tři čluny, které spatřil, než vešli do jeskyně. Už jsou to tři dny. A nic se nestalo. že by je

Rocco poslal jen tak na výlet? *

Pjotr Wonzeff se rozeběhl k.e svému člunu. Musel rychle dokončit opravu odpalovacího systému jaderných hlavíc. Neměla by trvat ani pět minut..

Nelson Doty se na něj díval. Dongdong mu seděl na noze a pokyvoval hlavičkou.

„Nemůžete..., nevzal byste mě s sebou?“ vyhrkl Nelson nakonec.

Pjetru Wonzeffovi nejdřív poklesla Čelist a pak i ruka. „Slyším dobře?“

„Ano, pane!“ řekl Nelson nadšeně a tváře mu hořely vzrušením. „Sorry zavrtěl pilot hlavou. A pak najednou přešel do jazyka, kterým hovořival na Zemi: „Čort vazmi, nět!“

Dokončil opravu, vstal a vběhl do člunu.

Nelson se za ním chvíli díval, pak se rozběhl ke vstupu -ještě včas. Za zády mu zapadla dvířka.

Pak se rozduřel motor. Nelson si ucpal uši a Dongdong sek němu přitulil až Nelson cítil jeho paže i přes syntetickou kůži kalhot.

Dunění nakonec polevilo a vystřídala hoň snesitelné vrčení. To Nelsona upokojilo. Jenže pak se ozval příšerný jekot a jakási nesmírná síla jím mrštila o stěnu přechodové komory.

Nelson vykřikl, Člun se zvedl a přeřít se nad Cattanem. Pjotr Wonzeff zakrátko přistál v bezprostřední blízkosti raketových sil na úpatí hor.

Když přešel do přechodové, komory, Nel Doty se na něj vyplašeně podíval Pilot se překvapeně zastavil a pak mu zacukalo u úst.

»To startujete vždycky tak prudce?“ zašeptal kluk a ohmatával si hlavu i ramena.

Pjetr Wonzef se zasmál. Popadl kluka za l z ho jednou nikou a třásl sním jako s mokrou kočkou. Dongdong poboUřeně skřehotal, ale chlapcovy nohy

se nepustil.„Máš smůlu, kamaráde. Teď musíš do.Catanu pěšky!“ řekl pilot. Pak nohou spustil automatické otvírání a Nelsona vysadil. *:,

Ligo Sabati si nervózně olizoval rty Trápily ho bolesti Hlavy

Tři nepřátelské lodi se nezadržitelně blížily. Příprava na boj se už rozběhla na plné obrátky. Tajemníci, J«tří byli školeni pro úplně jinou práci, předávali hlášení z palebných postavení.

Antony Pan čínorodě úředníky chvíli sled a pak se ironicky podíval na Sabatiho. Vytáhl ruku z kapsy a ukázal na tajemníky:

»Pošli je Čertu, Sabati! Rozuměj tomu jako L petrželi.“ , Antony Par býval prvním výbrojním důstojníkem GALAXY. Patřil ke špičkovým silám pečlivě vybraného mužstva. Stejně jako všichni členové bývalé posádky I on se rozhodně postavil proti Roccovi. Jediný, koho uznával, byl Ren Dhark. A nijak to neskrýval.Dával Sabatimu i Roccovi najevo cele své opovržení.Stál před guvernérovým důvěrníkem s rukama v kapsách a s pohrdavým úsměškem.„Takže — co si pán ráČe přát a co má kmán učinit?“

„Takhle nemluvte, Parre!“ zasyčel Sabati n jeho surový obličej se zkřivil

vztekem.Antony Parr se pousmál. Jako by vychutnával Sabatiho bezmocnost. Jako by přesně věděl, v jaké situaci Sabati je. Sabati musel vzít Parra k Roccovi, ať Chtěl, nebo nechtěl. Byl to Roccův rozkaz.

„Tak dělej, Sabati Amfiové za chvíli zaútočí. A to už chci být zas venku, abych. o tu srandu nepřišel!“

„Pojďte, Parre. A rychle!“ řekl Sabati vztekle a hned nato sebou trhl a přitiskl si ruce ke spánkům. Tiše zaúpěl.Parr se na něj podíval. „Hlavička bolí?“

„A Jak!“ zasténal Sabati. „Vždycky když se rozčilím, tak mě to chytne.“ „Tak se nerozčiluj!“ poradil mu Parr.Sabati otevřel dveře do Roccovy pracovny.

Vysoký a vyzáblý důstojník vešel dovnitř. Rocco mu šel v ústrety se zářivým úsměvem

„Parre, nacházíte mě v situaci, kdy vás musím požádat o pomoc.“ řekl Rocco se sympatickým úsměvem na tváři.

Parr se na něj podíval. „Za to si můžete sám. Kdy jste už vykopl celou posádku GALAXY, tak jste si měl najít aspoň nějaké kloudné lidi kteří umějí něco víc než

jenom úřadovat.“ „A právě proto se teď obracím na vás!“ “ V Parr guvernéra ó velitelskému stanovišti. Přelétl pohledem přístroje. V

„Převzmu řízení obrany Rocco, ovšem za předpokladu. že mi písemně potvrdíte, že hned zítra vytáhnete Dharka a ty ostatní z Deluge!

Zapnul několik přístrojů. Rychle propojil jednotlivá palebná postavení. Ale do

V mikrofonu neřekl nic.‘ „Tak co, Rocco? Čekám!“

„Jste:příliš drzý a urážíte mě řekl Rocco. Z očí mU sršela nenávist. „To

vaše vydírání nemá smysl. Za chvíli zaútočí. ?Jinak Cattan zanikne. Jste

jediný důstojník z bývalé posádky kterého mohu použít. Zároveň jste nejvyšší důstojník!“ „Protože jste ty ostatní deportoval Ted’ se ukázalo, Jak chytrý to byl tah,“ vyjel na něj Parr. „Takovou hloupost může udělat jedinec blázen nebo netvor, zaslepený touhou po moci!“ Rocco se na něj vrhl. Tmavá tvář mu zpopelavěla. Třesoucíma se rukama popadl vifon. který stál před Parrem. „Toho budete litovat. Parre!“

Antony Parr se pousmál. „O to mi šlo. Rocco,“ řekl. „A teď vypadněte! Mám co dělat. To jste si vážně myslel, že se na to vykašlu, když jsem konečně dostal možnost něco pro kolonisty udělat? Pod vaším vedením by všech padesát tisíc lidí Čekala jistá smrt!“

„Tak mluví jenom chvastouni, Parre!“

Antony Parr ukázal na zapojené obrazovky. Z každé se na něj dívala jedna tvář.

Všechna palebná postavení je napjatě poslouchala.

„Nemá nikdo rád, Rocco,“ řekl Parr. „Ale každý je poslouchá.“

Rocco se otočil na podpatku. Jeho odchod říkal vše. Parr se za ním díval, překvapilo ho, když se guvernér popadl za hlavu a obličej se mu zkřivil bolestí

Pak se Parr spokojeně usmál. „Takže, děcka,“ řekl do mikrofону. „A teď se mrkneme, jestli z Catanu ještě něco zbude!“ Ten chlap jakoby a neměl nervy.

„Máte dost šťávy v těch stříkačkách“

Pjotr Wonzeff tahal s ostatními členy posádky lehké rakety, na které pak měli v člunu namontovat jaderné hlavice.

Lehčí typy. kterým říkali kapslíky, si ještě předávali z ruky do ruky. Bylo to snazší než zvedákem. který sice zaručoval maximální bezpečnost. ale byl nesrovnatelněji pomalejší.

Kapslíky sestávaly z pohonu, výbušniny a roznětky, přičemž roznětka byla z těchto tří Součástí nejtěžší.

Pjotr Wonzeff podal do člunu takovou rychlostí. že ho Goofy. který od něj odebíral, musel nabídat k větší opatrnosti. Pjotr na to nedbal. Nebyl čas. Amfiové mohli zaútočit každou chvíli.. Vzduch nad Cattanem se chvíl ustavičným jekotem sirén.

Sklady raket se nacházeli dost daleko od GALAXY. V tomto případě Rocco rozhodl správně. Starost o Cattan by byla už předem ztracená, kdyby se nepříteli podařilo vyhodit do vzduchu muniční sklady.

Nedělal si iluze. Nevěřil, že bude bojovat dlouho. Šance na přežití byly nepatrné Wonzeff mohl doufat jen v to, že si vynutí odklad bitvy. Už teď jednotky specialistů aktivovaly těžká laserová postavení. s nimiž by byla možná jakás takás kloudná obrana. Jestli se mu podaří amfie zdržet, než budou postavení

připravena. pak by mohli mít naděje na vítězství.

Hlavním problémem laserových zbraní byl přísun energie. Nejtěžší palebná postavení si vyžadovali ty nejvýkonnější atomové reaktory.

Dostatečná energie by se dala zajistit kdyby se mohl propojit pohon GALAXY s laserovými palebnými postaveními. Ale pochyboval, že by se to podařilo dříve

než za tři čtyři dny.

Pjotr Wonzeff měl vztek sám na sebe. Proč nevzal nohy na ramena a neutekl do hor? Nadával si, protože mu bylo jasné, že něco takového byv životě neudělal. Spíš by se na amfie vrhl jen holými pěstmi, než aby nechal Cattana a jeho obyvatele

na holičkách.

Vztekle podal Goofymu lehkou raketu typu Harrison. Goofy ji popadl a podíval se na Pjetra. Jejich pohledy se setkaly. Pjotr Wonzeff stiskl rty. V Goofyho očích četl tytéž myšlenky, které trápily i jeho..

Za hodinu bude po tobě! Zařveš v první linii. A jestli to amfiům nandáš, tak jedine pro milostpána-Rocca. Jestli amfie zaženete, pak pro Rocca sjednotíte kolonisty 'a posádku Na Smrt odsouzení a Roccovi pomáhači, všechno jedno. To jsou mi ale vyhlídky!

Pjotr Wonzeff se vrhl k vozíčku, p hlavici a- vlekl ji ke člunu. Podíval se na oblohu. Obě slunce nesnesitelně pálila. Už zřetelně rozeznával ploché platýsovitě lodi. Za pár vteřin začne útok!

Hodil hlavici do člunu a vracel se pro další. Těsně vedle něj přistálo terénní vznášedlo. Z něho vyskočil Ligo Sahati.. - „Tempo, tempo!“ zařval na Wonzeffa. „Dělejte! Musíte hned startovat!“ Pjotr Wonzeff popadl jednu hlavici a hodil ji Sabatimu.

„Chytej,, frajere!“ Ligo Sabati se ji snažil zoufale zachytit Vykřikl zděšením. Jako každý laik se domníval, že hlavice při sebemenším nárazu vybuchne

Pjotr Wonzeff bleskurychle vy kapsy cigaretu, zapálil si a díval se, jak se Sabatimu konečně podařilo hlavici pevně uchopit. Dřepěl na zemi, svíral ji v náručí, třásl se jako sulc a zíral na Pjetra vytřeštěnými očima. ‘ ‘

Z lodi se vynořil Goofyho nesympatický buldočí obličej. Pozoroval Scénu s burácivým smíchem.

, Ligo Sahati držel hlavici jako 'kyticí růží. Netušil, že -nikdy nemůže vybuchnout sama od sebe, i kdyby s ní vši silou udeřil o zemi. ‘

„Hej, Sabati!“ vzpamatoval se konečně Goofy. „Zmiz! Padej k tomu svému kámoši, nebo. tě. tou hlavici polem na oběžnou dráhu kolem Hope!“

Ligo Sabati ji opatrně položil do trávy.. Ruce se mu stále ještě třáslly. „Pamatujte si jedno, Sabati,“ usmál se Wonzeff. „Pleťte se jen do takových-Věcí. které se vás týkají.“

„Tohle si vypijete, Wonzeffe!“ zasípal Sahati. „Už si s námi zahráváte ,příliš dlouho!“

„Přišel jste, proto, že poletíte s námi? informoval se Wonzeff s úsměvem. „Přišel jsem, abych se přesvědčil. zda bojujete za Cattana. Ale vy místo toho marníte drahocenný čas.“

Pjotr Wonzeff se lehce zhoupLy kolenou -a-pak jeho pěst prudce vylétla. S tím Sahati nepočítal. Dostal takovou ránu, že odletěl až ke vznášedlu. Tam stál Henry Wisby, pilot dalšího člunu. Slyšel všechno. S nesmírně uspokojeným úsměvem popadl Ligu do náruče a nešetrně ho naložil do vznášedla.

Teprve tam se Ligo Sabati vzpamatoval, vstal a z očí mu šlehalý. blesky. Na pár vteřin se naprosto přestal ovládat. Zklidnil se, teprve až zaslechl hurónský smích posádek všech tří

člunů. Pak to vzdal. Přibouchl dvířka a Odstartoval. „Chlapče, chlapče bručel Goofy a otíral si ústa hřbetem ruky. „Jen aby nás ten smích hned nepřešel.

„Jestli se vrátíme, tak. urČitě,“ řekl na‘ to -Pjetr Wonzeff. Věděl, že takové Zesměšnění mu Sabati nikdy nezapomene.

Nelson Doty seděl sklesle na kameni u muničního skladu. Mezi nohama měl Dongdonga. Díval se k Wonzeffovu člunu. Viděl celý konflikt a bylo mu to nepříjemné. Nevěděl, jestli je to správné.ale byl na Wonzeffově straně.

Líbilo se mu,Jak zahnal toho Sabatiho,když se snažil vyzbrojit Člun. Jak nejrychleji mohl. Sabati tady neměl absolutně co dělat.

To si myslel Nelson a divil se tomu. Vlastně měl být spíš při Sabatim. Ale Sabati mu byl stále nesympatičtější.

Zároveň mu bylo líto, e ho Wonzeff odmítL Byl přesvědčeno tom, že by mohl být cennou posilou.

Když se první člun se sykotem zavřel, trhl sebou. Za pár vteřin už zaburácely motory dvou Člunů. Od zádí vyšlehli plazmové plameny. Pak čluny vyrazily.

Nelson vyskočil Dongdong mu hbitě dohopsal na nohu a pevně se chytil. Chlapec se rozběhl ke Catanu. Chtěl zpátky do města

Vtom odstartoval Wonzeff. , -

Nelson Doty si zaclonil oči. Srdce se mu r rozbušilo. Lodi amfiů byly teď přesně nad Cattanem.

Nelson se podíval na Dongdonga. „Tak co, Dongdongu? Půjdemě dál?

Ohnivec vyrazit své dongdong- a oběma pacičkami si přejel přes rudé chlupy.

Nelson Doty se * ale nesmál jaká ob Jeho bledá tvář zůstala vážná. Znovu se podíval vzhůru a trhl sebou. -

Lodě amfiů klesly níž. Mohly být nad Cattanem deset kilometrů a stále zachovávaly svOu trojúhelníkovou formaci Zdálo se, že Je útočící čluny vůbec nezajímají.

A najednou Nelsona něco napadlo. K prvním domům to má ještě takových pět kilometrů; Ale tady je ve větším bezpečí než v Cattanu. Zastavil se. Podíval se na Cattan. Město se tisklo k mírným pahorkům podél řeky. Všude bylo vidět jeřáby.

Nelson se podíval do polaroidu, zda by nevyfotil město i lodě amfiů najednou. šlo by to. Ale za pár vteřin už byl zklamán.

Snímek se mu nelíbil. Většinou bílé domy vypadaly modře. Tráva nebyla zelená, ale taky mOdrá, a písek na břehu řeky hrál spíš do zelena.

Stiskl zuby. Zklamaně si hodil polaroid zase přes rameno a náhodou pohlédl na Dongdonga.

Zvedl hlavu, přimhouřil oči a podíval se na město. Barvy na snímku byly přece jen v pořádku! Domy tu byly namodralé, I tráva, a písek byl zelený.

Najednou si uvědomil, Jak je mu tento svět cizí, třebaže působí naprosto pozemsky. Napadlo ho, Jak nesmírně vzdálená je Ze mě. i to, že nikdo přesně ,neví, kde je. Znovu se podíval na snímek. Tentokrát si všiml bílého políčka. Byla tu skutečně bílá barva, jakou se zde občas domnívali vidět.

Ono bílé pole leželo na hladině řeky jako rozpálené slunce.

Jenže pouhýma očima vidět nebylo.

Přimhouřil pravé oko, protože ho začal štípat kouř z cigarety. Kradmo se podíval na Goofyho.

Goofy, který měl na GALAXY hodnotu poddůstojníka, si klidně hověl u odpalovacích systémů. Růžovým jazykem si přejížděl po řezácích a působil naprosto chladnokrevným dojmem.

Dokud byli ještě na zemi, cítil Wonzeff nepříjemný tlak v hlavě. Teď ž se ten nepříjemný pocit ztratil. Zdálo se, že bolestmi hlavy trpěl prve i Goofy. Že by amfiové použili nějaké paprsky?

Ralf Wintera tolik klidný nebyl. Jenže u něj to nebyl strach, ale netrpělivost:

něco podobného cítil i Wonzeff před svým prvním bojovým nasazením.

Kostnické lodi amfiů jim rostly před očima.

Ještě pár vteřin, a bitva začne.

Obrazovka před Ralfem Wintersem se rozsvítila.

„Tady centrála, Antony Parr.“

To Pjetrovi vyrazilo dech.

Okamžitě mu došlo, co se stalo.

Vystěhovalci i bývalá posádka GALAXY reagovali jediným možným správným způsobem. Stmelili se. Antony Parr nebyl žádný Roccův přívrženec a nikdy by se nebyl postavil na jeho stranu, kdyby to nebylo nezbytně nutné.

„Každý člun, řítící se proti amfiům, měl čtyřčlennou posádku.“

Vedle Wonzeffa seděl Goofy, který se staral o palubní zbraně.

Vlevo se nad vysílačkou skláněl Ralf Winters. Černou nervózní tvář měl zalitou potem. Winters, Afričan z kmene Hererů, byl považován za chladnokrevně a rychle uvažujícího muže. Pjetr sním létal rád.

Na zádi panoval Pop Derricks. připomínal spíš sud než Člověka. Pop mu říkali. proto, že by se ujedl pražené kukuřice. Už na GALAXY se oněm povídalo, že si mezi mohutnými bloky plazmového pohonu zřídil tajnou zásobárnu.

Tuto posádku si Wonzeff sestavil po deportaci Rena Dharka a jeho přátel.

Čtyři muži na Člun, víc jich k dispozici nebylo.

Věděli, že velmi pravděpodobně nepřežijí. Proti obrovským nepřátelským lodím neměli šanci. Bylo to jen zoufalé gesto. ‘

Pjetr Wonzef seděl za ovládacím pultem. Na obrazovkách viděl, že vystartovalo všechno, co měl Cattan Ještě k dispozici. Čluny se v sevřené formaci řítily proti amfiům.

Všem postavením a člunům!“ zvolal Parr s chladnou rozhodností v tmavých Očích. „Údaj pro Časovou koordinaci. Seříd'te pět —čtyři —tři — dva —Jedná — nula! Palbu zahájit plus deset sekund!“

Wonzeff slyšel; jak Goofy hlasitě dýchá.

Pak začal Parr odpočítávat. Šlo to příšerně rychle až k povelu: Pal

Goofy se pěstmi zabořil do odpalovacího systému. A rakety vyletěly. *

, Nelson to nevydržel a bezhlavě se řítíl do rozpoutaného pekla. Nemohl teď být sám. Musel do města, k lidem. Od doby, kdy mu Rocco dal deportovat se neměl už nikoho. Znal jen pár vědců, s nimiž bydlel v baráku. Byli to jediní lidé, ke kterým se teď mohl uchýlit.

Běžel kolem ubohoučkého lesíka s jehličnatými stromy, které stěží dorůstaly do dvou metrů. Teď mířil přímo k městu. Probíhal pěšinkou mezi dvěma poli.. Do města to už neměl daleko. Občas se .podíval na ,oblohu. Čluny vyrazily proti amfiům. Každým okamžikem musí dojít ke střetu. Vzduchem se rozléhalo dunění. Jako by proti sobě vyrazily právě nestvůry

Dongdong s kejháním a kvikáním přeskakoval Nelsonovi z nohy na nohu; Chlapcův zoufalý běh se mu zřejmě líbil. Dongdong byl na tomto světě, kterého se chtěli osadníci zmocnit, doma. Byl vybaven jinými smysly, smysly, které byly. tomuto světu . \$ Cítil, že nablízku je smrtelný nepřítel.

Najednou jako by nebe nad Cattanem explodovalo Nelsona zbolely ušní bubínky Chlapec sebou praštil do pole Válel se na zemi, zacláněl si oči dlaněmi Na Cattan se sneslo nesmírně pronikavé světlo .Obloha už nebyla modrá. . .

Od obzoru k obzoru se táhla .žhavá bílá záře.

Ozývalo se dunění. Přes slzy viděl Nelson obrovský kotouč ohně, který jakoby vyplňoval celou oblohu A v něm se leskly útočící čluny.

Z palebných postavení v horách a podél řeky současně vyšlehly proudy žhavých paprsků. Přes Nelsona se přehnal ho orkán hrůzou, tiskl si ruce k hlavě. Několik minut vůbec nevěděl, co se děje. Obilí, v němž se schovával, praskalo ve žhavém vzduchu.

Inkoustově modré rostliny, které na Hope představovaly plevel, vystřelovaly semena. Kuličky létaly metr vysoko, roztahovaly křídélka a vítr je unášel pryč.

Když se Nelson Doty odvážil pohlédnout vzhůru, div se mu nezastavilo srdce Z hrdla se mu vydral výkřik zděšení. Nad Cattanem se rozpoutalo učiněné peklo. .

Tři nepřátelské lodě jako by se vůbec nestaraly o laserové ostřelování a o útok Člunů.

Stály v rudočerné atomové výhni a pálily silnými energetickými paprsky na

GALAXY. Útok probíhal přesně podle předpokladu strategického velení Cattanu.

Rocco a jeho poradci měli skoro ve všech bodech pravdu. Skoro ve všech! . ‘

Počítali s Útokem na kosmickou loď. protože z ní museli amfi počítat s nejsilnějším odporem.

Rocco už cítil zadostiučinění.

Ale ten pocit zanedlouho přešel v hrůzu, ve zděšení, jaké v životě nepoznal.

4nfiové postupovali systematicky. Šli na to tvrdě a rozhodně. Ničili!

Nedělali z GALAXY nějaký vrak. .

Snažili se ji smést z povrchu HopnI

Snažili se ji totálně zlikvidovat!

Roztavit ji! .

A takový bude i konec Cattanu a jeho obyvatel, jestliže se jejich útok nepodaří zastavit! ‘

Vrcholek osmisetmetrového kosmického obra se začínal tavit. Rozžhavený kov už stékal dolů.

A GALAXY stála pouhý kilometr od Cattanu.

‘. *, * *

„Ne! Ne! Jen to ne! Prosím, to ne!“ blekotal zděšeně Goofy. Buldočí obličej se mu při pohledu na roztékající se GALAXY křivil bolestí.

Pjotr Wonzeff polkl. ‘ ‘

Prudce se vyhnul atomovém žáru, který způsobil sám svými raketami.

Člun se přerýl nad výbuchem, tlakové vlny a vyburácel z ní.

Pjotr Wonzeff vysunul deltovitá křídla. V té chvíli turbíny zavly.

„Človče!“ zaúpěl Ralf Winters. Vycenil bělostné zuby.

Pjotr Wonzeff by nemohl říci, zda se Wintera směje nebo pláče. Na jeho černé ‘ tváři se to nedalo poznat.

„Jak na tom jsme?“ vyštěkl Wonzeff.

„Tak ještě na jednu salvu!“ vykřikl Goofy. Musel přervat pekelný hluk rozběsněného vzduchu a řvoucích motorů. Kovový trup člunu úpěl a sténal pod tlakem.

Goofy se divil, že stále ještě dýchají čistý vzduch. • ‘

Rychle se podíval na

Pilot seděl shrbeně uřízení. Suverénně ovládal člun. Goofy si musel přiznat, že s lepším pilotem ještě nikdy neletěl, ale ani s člověkem, který by šel na nepřítele tak tvrdě. Jako by Wonzeff vůbec neznal slovo strach.

Goofyho ani nepřekvapilo, když si Wonzeff vsunul mezi rty cigaretu.

Kosmičtí obři viseli nad Cattanem, jako by se vůbec nic nedělo.

Pjotr Wonzeff se zarytě díval na obrazovky. Obraz byl nejasný. Lodě amfiů se Ztrácely ve žhnoucí změti černých atomových mračen, jimiž se prokusovala palba paprskometů. ‘

Radar byl teď jediným přístrojem, který mohl nepřátelské lodě jasně ukázat.

j

20

21

Neustále se zvětšovaly.

Goofy zaúpěl zděšením. I

že by chtěl Wonzeff spáchat sebevraždu?

„Pal!“ zařval Pjotr. „Našij to do nich. Goofy

* *

Quallen rostl a mohutněl jako nikdy předtím Nesmí propást svou šanci Už teď byl schopen jednat dál !.To ano ,ale přísun emoČní energie byl tak slibný, že se rozhodl raději ji celou vstřebat na maximální rozvinutí všech čtyř dimenzí. Na všechno bude ještě dost času, neboť všechno teprve znovu začíná...

* *

V Cattanu vypukla panika‘

Městem se hnal Černý dým. V Roccově centrále zřejmě zapomněli vypnout sirény. Poplašná zařízení ustavičně vyla svou děsivou píseň nad chaoticky se hroutícím městem. Útok na GALAXY jakoby předznamenával zkázu Cattanu

Lidé prchali městem, které nebylo ničím jiným než obrovským stavenišťem Všichni uháněli od rozpáleného vrcholu GALAXY která je sem přinesla ze Země. Vzduch duněl explozemi přicházejícími z desetikilometrové výšky.

Při útěku nikdo neznal bratra. Lidé smetli vše co jím stálo v cestě. Všudypřítomné tlampače cosi vyřvávaly do vzduchu. Jako by sám ďábel křičel do té temné zmeti, jako by se smál tomu zmatku.

Ale pak tu bylo ještě něco! Něco nepopsatelného něco nepochopitelného! Nad hlavami lidí se ozývalo slabounké popraskávání podobající se drobným výbojům statické elektřiny. Ale‘ nikdo to nevnímal.

Guvernér Rocco se skutečně snažil zvládnout tuto situaci.

Vzdal se úsilí ve chvíli kdy proti Cattanu vystartovala první atomová raketa. ‘ Sevřel rukama okraj stolu a jako smyslů zbavený se díval na rudovlasého muže, který mu předával toto neuvěřitelné hlášení.

„Amfiové odpálili jednu atomovou raketu. Ještě nevybuchla. Dopadne do centra Cattanu!“
Teprve teď se ukázalo, co Antony Parr dokáže.

Seděl ve svém provizorním velitelském stanovišti, jako by amfiové neměli tu sebemenší šanci na vítězství. V pravém koutku úst mu visela cigareta s dlouhým válečkem popela.

„Jen klid, člověče,“ zavrčel. „My hned tak k čertu nepůjdeme. Peklo jsme zapomněli na Zemi a ta je kdo ví kde!“

Jedna obrazovka se zamihotala a pak se na ní objevila tvář Pjetra Wonzeffa. „Já tě slyšel, Tony!“ řekl Pjetr. „Kousek jsme si ho přece jen přivezli. Ta raketa je totiž naše. Selhala navigace. Divil bych se, kdyby selhal ještě i roznětk!“

Tony Parr zaklel.

„To nemůže být pravda!« ‘

Pjetr Wonzeff zavřel oči. Přikývl.

Do toho vykřikl rudovlasý.

„Raketa nemíří na centrum! Letí mimo město!“

„Kam?“

„Mezi Řeku a město!“

„To snad ne!“ zaúpěl Rocco. Vy a přitiskl si ruce ke spánkům. Raketa s atomovou hlavicí vybuchne přímo uprostřed davu prchajících kolonistů...

* * *

Uplakaný Nelson se díval na Cattan. Město se svíjelo v uhánějících mračnách dýmu a ve vichřici, vyvolané četnými explozemi v jeho bezprostřední blízkosti.

Jeřáby, sloupy osvětlení a celé trosky novostaveb z plastiku vířily jako hračky po rovině, na níž stál Cattan.

A celým tím chaosem prosvítala věž kosmické lodi Čníci až 40 mraků.

Když Nelson Doty spatřil, Co se děje s GALAXY, dal do křiku. Viděl ji sice jen do poloviny, protože vrcholek St ztrácel v mlžných výšinách. Ale to, co viděl, stačilo, aby si uvědomil celý w katastrofy.

GALAXY se tavila!

Už to nebyl ten černě se lesknoucí se obr, který vrhal na město stín. Teď z něj zbyla doruda rozpálená vysoká pec. čím výše Nelson Doty hleděl, tím byla záře světlejší. Nelson Doty už nemohl vydržet napětí!

Pjeter Wonzeff ho odmítl! Čím déle nad tím Nelson přemýšlel, tím více uznával, že Wonzeff měl docela pravdu přesto ho to rozhořčilo. Myslel si, že by mohl být posádce skutečně nápomocen. Sice si neuměl představit čím, nicméně byl o tom přesvědčen. A protože u Wonzeffa nenašel podporu, jakou potřeboval, protože neměl jinak nikoho, musel ji hledat ve městě.

Kde — to mu bylo jedno. Byl přesvědčen o tom., že jakmile se objeví v Cattanu, tak se o něj někdo postará.

Nelson vyskočil. Ujistil se, že má Dongdonga a vyrazil. Brzy se dostal k řece a běžel pak po jejím břehu.

Nelson běžel skoro přesně k místu, kam měla dopadnout raketa s atomovou hlavicí.

Horký vzduch ho řezal do očí a těžký kouř mu zahlcoval plíce. Nelson se probojovával proti proudu uprchlíků ke Cattanu.

Zvuk sirén, které už nikdo ani nevnímal, se náhle změnil ve vyslovený jekot kolísavých tónů. Nelson se zastavil. S vytřeštěnýma očima zíral ke Cattanu.

Atomový poplach!

Co to má znamenat? V Cattanu přece žádná atomovka nevybuchla. Pouze Vysoko nad městem detonovala jedna bomba za druhou.

.

22

23

Tu zadunělo ze zakouřeně oblohy. Jakýsi Černý stín...

Nelson vykřikl. , ‘

Okamžitě věděl, co to je. Vždyť viděl Pjetera Wonzeffa Jak vláčí do člunu části takové rakety.

Než se stačil obrátit k úprku, byla raketa dole. ‘.

Nelson viděl, jak se zaryla špičkou do měkké půdy. Vytryskla fontána hlíny a

zem se zachvěla. . -

Nelson se díval namísto, kam raketa dopadla třicet metrů od něj.

Proč nevybuchla? ‘

Uběhla minuta, dvě minuty, pak se z mračen vynořily první domy. Nelson Doty viděl nepřehledný dav začerněných obličejů, Z svítila bělma očí naplněných

strachem. -

.* *

Nazpátek Pjetře 'zasípal Goofy ,Nemáme už ani jeden kapslík'

Pjotr Wonzeff klidně přikývl. Otřel si zpocené vlasy. Levou rukou vedl člun dolů. Za ní 'mi zůstalý tři nepoškozené lodě amfiů,

,Panebože Jen sena to podívejte' 'zašeptal RaK Winters Seděl před obrazovkou jako zlomený muž

Pjotr Wonzeff se otočil.

, To je konec'

Ted' se to amfiům podařilo.

Od jejich prvního výstřelu na GALAXY uplynulo deset minut. A od té doby byla kosmická loď pod ustavičnou palbou.

Osm set metrů vysoký kovový kolos který je jediným pojítkem k Zemi se uprostřed rozlomil Rozkomíhaná příď chrlila do hlubin tuny roztaveného kovu A ted' se začala naklánět ke Cattanu. ,

Pjotr Wonzeff sebou prudce trhl. ; « ' ,

Uvědomil si, že se mu ruce třesou jako stará myš

Nikdy neměl v úmyslu zůstat na této planetě. Radši by s bývalou posádkou vydal hledat ztracenou Zemi. , ,

Přes kouř viděl Cattan jen nejasně. Město, v němž chtělo tisíce lidí začít nový Život. Ted' se zřítíla půlka kosmické lodi a o chvíli později ji Za ní následoval zbytek. Travnatá planina vzplanula. A plameny se nezastavitelně hnaly k městu. Zažíraly se mezi domy tam z nich výbušně šlehali plameny.

Ulicemi se k řece hnali poslední uprchlíci.

Obraz se najednou ztratil a na obrazovce se objevil Antony Parr. V jeho úzké asketické tváři nebylo znát žádné vyčerpání., ani zoufalství — jen chladnou rozhodnost a absolutní klid. Podle tohoto obličej se- sebevědomýma očima neměli amfiové pražádnou Šanci uniknout z tohoto zmatku.

24

- Pjotr Wonzeff ho obdivoval. Takovým postojem dovedl strhnout všechny. Nikdo nemohl házet flintu do žita, dokud měl před sebou Antony Para. Atak tornu bylo vždycky, co ho Wonzeff znal. , ' ' , - ,

,Pospěš si Pjetře' M pro nový rakety' Pak hned rozjedeme nový, Ještě soustředěnější útok. Jejich ochranné štíty můžou mít jen určitou kapacitu! Jednou je.přece musíme prolomit!“ ' ,

Pjotr Wonzeff se prudce předklonil. ' ,

„Antony! Ta raketa! Ona nevybuchla.

buchla? Ne! Tak co se Vzrušuješ!« pousmál e Parr. „Zaryla se do bahna! Pak ji vytáhneme“

,Mam ji vytáhnout“ zasípal 1 „Byla to moje raketa' Já ji odpálili' „Co bys ještě nechtěl! “ ' - Antony Parr se odpojil. Na obrazovce opět běžel předcházející horor.

' Pjotr viděl davy prchající panicky k řece. Spatřil i osamělého chlapce, Jak běží proti nim.

„To je Nelson!« řekl zděšeně. -

A za chvíli Člun zaduněl nad řekou a s Hořicím tryskami přistál u muničního ' skladu. ' ' ' ,

Wonzeff měl plné ruce práce, aby udržel člun ve stabilní pozici. Uprostřed přistávání se Člun dostal do ohnivé bouře která ho popadla vzteklou pěstí a snažila se jím mrštit do řeky. ,

Díky Pjetrově fantastické znič přistání dopadlo dobře. - Sotva člun dosedl na přistávací plochu Pjetr Wonzeff vyběhl ven. Odběhl s dvěma kamarády k muničáku .Pop zůstal na palubě

Před skladem už Čekaly rakétó4 sáně s vysoce výbušným materiálem.

Chtěli s nimi odjet ke Člunu, když zpozorovali ohnivou clonu, řítící se k nim

planinou. , -- ‘ , -

„Pryč!“ zařval Goofy. ‘

Strhl Wonzeffa za sebou. Ralf Winters už uháněl. Za pár vteřin se přehnala žhavá smršť.

Pjetr Wonzeff zachovával klid. Věděl, že rakety žárem nevybuchnou, jenže nechali otevřený vchod do člunů, Výheň vnikne dovnitř, a jestli budou mít smůlu, tak tam natropí pěknou spoušť. ‘

Pak si vzpomněl na Nelsona. Co se s ním stane?

Za tři minuty bylo po všem. Žár polevil. Nad hořící planinou se valila mračna

kouře, cítili zápach spálené trávy. -

Muži postupovali k muničním saním. Rukávy si chránili obličej před žhavým vzduchem a štiplavým ohněm a popelem. Šli v hlubokém předklonu. Vzduch se chvěl v hlomozu explozí. Žhavá pole, tryskající z lodí amfiů nenechávala vzduch ani na okamžik-v klidu. A do toho ustavičně pálila laserová děla.

Ted' se ukázalo, jak osudně bylo Roccovo rozhodnutí nebudovat po těžkých paprskometů. Jimi by amfie zahnali dávno na útěk. S těmi lehkými se dalo

sotva co pořídít. Donutily pouze amfie aby ustoupili do větší výšky. Amfiové museli ke střelbě vydávat víc en ale GALAXY už to pomoci nemohlo.:

Pak nastala rozhodující změna!

Z jedné nepřátelské lodi vyšlehl blesk, který zajel do jednoho palebného postavení v horách.

Během jediné vteřiny se všechno roztavilo.

Předzvěst konce!

Jestli za pár minut podobně skončí i druhé palebné postavení,další boj už nebude mít smysl.

Bylo jen otázkou několika minut, kdy bude po celém Cattanu. Piloti člunu už o tom byli přesvědčeni. Byli v nejtěsnějším dotyku s nepřítelem.

Jenže Antony Parr si vůbec nepřipouštěl možnost, že by amfiové mobil vyhrát. Choval se tak, jako by a směšná hrstka um lidí už všechny amfie sundala z oblohy

Když Nelson našel Morgana Dengela radostně vykřikl. Stavební inženýr byl s nimi na stejné palubě GALAXY a často se o Nelsona staral.

Ted' se hnal ve zděšeném davu proti Nelsonovi k blízké řece. Inženýrův oblek doutnal, ale ten si zlobo zřejmě nic nedělal. Neměl ostatně čas, aby si vůbec něco myslel. Všechno se odehrávalo příliš rychle.Doutnající šaty v infernu nepřetržitých explozí byly v podstatě směšné.

Nelson Doly roztáhl hubeňoučké paže. V inženýrovi v ústřety. Ale najednou se zastavil Těsně před černým kráteru s nevybuchlou raketou

Viděl vytřeštěně inženýrovy oči: jeho modročernou tvář a otevřená ústa Najednou zaslechl ten děsivý řev! Poděsil se, zpanikařil.

A vtom už u něj byly nemilosrdně dusající boty. Nelson neváhal ani okamžik. Se vzlykotem se vrhl do kráteru. jedině Lani se mohl zachránit. Pln hrůzy zarýval tvář do blíny a Dongdong nadšeně skřehotal.

Poprvé po dlouhé době seskočil z chlapcových nohou.

Nelson si to okamžitě uvědomil. Připadalo mu, že ohnivce se stal částí jeho sama. Byl mu poslední oporou, protože panika vytvořila mezi ním a světem dospělých nepřekonatelnou zeď.

Muži, ženy a děti mu byli najednou cizí. Hnali se těsně kolem něho, dupali, řvali a bědovali. Jediné o co jim šlo, bylo uniknout krutému žáru, který se valil na Cattan ze všech stran.

Všichni se domnívali, že je chladná říční voda spasí.

* * *

\

. * * *

Uprostřed dupotu a výkřiků se ozvalo dongdong!

Nelson 'Doly sebou škubl, jako by dostal ránu bičem. Prudce se otočil.

A jako by se mu zastavilo sr4c

Jestliže až doposud měl jakousi naději, která se živila pouze tím, že ničemu, ale vůbec ničemu nerozuměl, pak teď ho zachvátil strach už definitivně. Dongdong seděl na atomové raketě a pochutnával si!

Tvrdý kov křupal mezi ohnivcovými zuby. Vždycky když polkl a znovu se zahryzl. dal si pacičky na krk a vyrazil ze sebe dongdong.

Nelson si všiml, že trup rakety praskl. Spoj roznětky a nálože nevydržel strašlivý náraz. Vnitřek rozněcovače' byl plně přístupný!

A Dongdong se zrovna pouštěl do jakéhosi aparátku, který vypadal jako dvoubarevné hodiny. Nelson kupodivu věděl, že se předtím nic nehnulo.

Ale teď se číselník začal otáčel.

Zároveň se cosi roztikalo.

Nelsonovi se zježily vlasy.

Vrhl se dopředu a strhl Dongdonga k sobě. Byl pevně přesvědčen o tom, že' ohnivec uvedl výbušný mechanismus do chodu.

Chtěl si zachránit život a přidal se k prchajícímu davu který ho okamžitě strhl s sebou jako by podzimní vítr hnal spadlé listí

Bojoval teď už jenom o holý život.

Věděl, že nesmí upadnout,,jinak ho rozdoupou.

Bušil pěstičkami do lidí, kteří se jako stádo hnali k řece.

Dongdong se uvelebil Nelsonovi v kapse košile. stočil se do klubíčka a spokojeně trávil.

Cítil se nasycen.

Ted' mu už nic nechybělo; chtělo se mu jen spát.

Ralf Larsen se překvapeně zastavil.

- Ve tmě jeskyně se objevil slabý plamínek. V matném světle spatřil vrávorající podsaditý stín který se zdánlivě nesmyslně, ploužil podél zavřené brány.

Když Larsen překonal první leknutí, pochopil, že ví, kdo to tam je. Muž, který býval prvním důstojníkem pyšné kosmické lodi jménem GALAXY, zvedl pochodeň k ústům. Pomalu a trpělivě foukal na doutnající konec, až se opět rozhořel. Pak pochodeň sklonil k zenu. Plameny se okamžitě zvětšily, žádostivě olízly dřevo a začaly vydávat více světla. Ralf Larsen vykročil.

Šlápl na kousek dřeva a to zapraskalo. Larsen zvuk sotva zaslechl, ale Arc.Doorn sebou prudce trhl a otočil se. Znovu se tvářil na třebaže předtím měly tváři výraz naprostého soustředění.

Ralf Larsen přistoupil k zavřené bráně. Položil na ni ruku, ani se na Sibiřana nepodíval.

„Chtělo by to autogen!“ řekl.

Are Doorn Jen zavrtěl hlavou a pousmál se., „Ani ten by nepomohl! Tady nepomůže ani č termozapalovač.“ Larsen se mu podíval do očí.

„Vy už jste to zkoušel Doorne?“ Sibiřan přikývl.

„J zabručel „Jasně Čobeho bych k tomu nepustil.

Ralf Larsen se opřelo bránu Strčil si mezi rty dřívko „Vy toho Čobeho nemáte moc rád, co?“

Sibiřan se na něj upřeně podíval nevýraznými očima, pokrčil rameny, pak si něco zabručel. a začal obcházet podél brány. :

„Arku, myslíte si, že je Ještě nějaká naděje naléhal důstojník. Doorn se zastavil a podíval se přes rameno Pravou rukou se hrabal v dlouhých vlasech, jež mu spadaly až na šíji. ‘

„Čemu říkáte naděje?“ zabručel. Připálil si \$ pochodeň.

Ralf Larsen udeřil do brány pěstí

„Proč se tady potulujete? Zřejmě si i vy myslíte není všechno ztraceno“ Tu onen muž o němž se říkalo, že má fenomenální technické schopnosti,

přistoupil k důstojníkovi, zastavil se těsně pře4 a zavrčel „Starejte se o své A mně dejte pokoj“

Ralf Larsen se zasmál.

„Nehrajte si pořád na zlého muže. Doorne! JI \$i nebaštím. Máte vztek, že té bráně nemůžete přijít na kloub!“

Ar Vyhodil svou primitivní pochodeň do výšky podél stěny jeskyně těsně vedle brány.

Vyletěla deset metrů, ale konec brány stále ještě nebylo vidět. Nespatřili nic, co by mohlo připomínat nějaký otevírací mechanismus.

Arc Doorn pochodeň zachytil.

„Kdo, Larsene, kdo tady říká, že pánové této techniky byli velcí jako my?“ Prudce ukázal na bránu.

„Jak to myslíte?“ zděsil se Larsen.

Arc Doorn si pár vteřin cosi mumlal, znovu přecházel kolem brány, neklidně se díval k zemi a pak odpověděl:

„Obyvatelé této jeskyně mohou být tak ve my!“ Stál teď u stěny hraničící s bránou. Ukázal pochodní na skvrnu ve výši očí. „Pak musí být ovládnutí brány asi v této úrovni! Jestliže ti chlapi byli větší, třeba dvakrát tolik co my, pak je ta

pitomá klika taky dva krát výš MŮže být kdekoli. to záleží jen na tom, jak ti chlápci vypadali a jak byli vysocí. Jasný?“

Otřel si ústa, vztekale se na Larsena podíval a přešel k další stěně hledat snad už posté nějaký zámek.

. vzadu uklouzl,“ bručel si. Ukázal na skalní stěnu. „Celou tuhle stranu jsem prohledal. Mohly by tu být třeba nějaké paprsky. které stačí Jen přerušit... Ne není tam nic nic. nic!“

Ralf Larsen potřásl hlavou. „Co tady vlastně chcete?“ zeptal. se Doorn. Ralf Larsen se podíval na pochodeň. „Co asi, Doorne?“

Arc Doorn ho uchopil za paži.. „Poslouchejte!“

- Ralf Larsen se lekl a o krok ustoupil.

„No tak poslouchejte!“ naléhal Arc Doorn a ukázal nabránu. „Jakoby tam někdo (ukal.“ Přitiskl ucho k bráně.

„Já nic neslyším!“ špitl Larsen:

Arc Doorn mu neodpovídal.

Larsenovi se zdálo jako by se. Sibiřanovi chvěly rty

- * * *.-

Nelson Doty najednou už ani nevěděl co se kolem něj děje. Bojoval o holý život. A na to použil veškerou sílu, houževnatost svého malého tělíčka. Stále znovu se mu nějak dařilo unikat dusajícím nohám.

Pak najednou byl ve vodě

Dav se v panice vrátil do řeky, aby unikl žáru běsnícímu nad Cattanem. Zdálo s že se nevyhnutelně blíží Nelsonův konec. Ztrácel půdu pod nohama, zběsile tloukl kolem sebe a potil se.

Polykal vodu, lapal po dechu nechoval se o nic méně panikářsky než dospělí. Měl příliš málo sil. Nikomu nemohl ublížit. Tu zasáhl pěstičkou nějaké to rameno nebo bradu. Mohl Jim způsobit tak modřinu. Nic víc. Ale stačilo to. Najednou ho popadly silně paže a vyzvedly ho vzhůru. Před očima se mu zatmělo.

* * *

Quallen se rozkošnický převaloval v moři emocí. Sám si je sem přivolal zdroje, aby je mohl využít do krajnosti. Lačně vyžívoval nové a nové vznikající buňky. Tak vydatný zdroj ještě nikdy neměl, a to byl teprve začátek. Za malou chvíli zalne s množením, a pak už ho nic nezastaví Zaplaví celý vesmír sám sebou. To co sídlilo v jeho mozku, co různí obyvatelé planet vzývali jako božstva sálo neviditelnou emotivní energii, nejlepší. jaká kdy existovala... ,

* *

Najednou byl, zase na břehu řeky, opřený o mohutnou stavbu vodárny. Nelson se otřásl jako pes, sáhl do kapsy a vytáhl Dongdonga. Ohnivce vypadal poněkud zbědovaně. Kozíšek měl celý zplihlý. Přitiskl se k chlapcově ruce a kňučel.

Nelson sahal po polaroidu, ale ten byl pryč! Chlapec se polekal a rozhlédl se. Země byla celá zdusaná, modrozelená tráva zašlapaná do prachu. Najednou spatřil polaroid. Rozběhl se k němu a zvedl ho. Na první pohled vypadal v pořádku.

Horko chlapci příliš nevadilo, ani to, že mu trochu ohořely vlasy. Bylo to každopádně lepší, než se dostat do děsivé situace co. se odehrávala v řece.

Zděšeně se rozběhl po břehu k muničnímu skladu.

Lidé v řece se zatím rvali. Nikomu se nechtělo příliš do hloubky, nikdo však nechtěl zůstat u břehu, protože na mělčině byl vystaven příliš velkému žáru. A tak se kolonisté bili o místa

Řeka unášela několik nehybných těl Tváře byly zbarveny do bronzova Nelson se tomu podívil, protože poslední dobou si barev všiml víc než jindy. Už věděl, že jeho. snímky nemají správné odstín ti lidé ve vodě byli bronzoví. To nesouhlasilo s barevnými škálami které pokládal za správné Věděl taky že lidské oko se dá snadno ošálit, že si velice rychle přivykne na neobvyklé barvy a akceptuje je A proto se snažil vidět , správně .Utíkal a držel se těsně při břehu protože tam bylo nejchladněji. nepálil si tolik nohy Ale i tak mu šaty rychle uschly začaly žhnout a nakonec se i na těle Ukázaly první puchýře

Nelson přestal uvažovat o správných barvách Na pár minut se ponořil do vody, ale dlouho v ní nevydržel. Vylezl na břeh a uháněl dál.

Nakonec unaveně překlápěl spálenou plochu. Popel mu vrzal pod nohama. Kdyby byl pozornější, určitě by mu bylo nápadné že se popel vznáší dost vysoko,

Dostal se ke člunu s otevřeným vchodem, který mu připadal jako brána do nebe. Když do něj vlezl, měl pocit, že je konečně v bezpečí. Podařilo se mu dostat se i za druhé dveře, dříve než se Pjotr Wonzeff vr4ÁIL

* * *

Antony Parr si zapálil cigaretu. Všechny popelníky kolem něj byly už naplněny po okraj.

Ligo Sabati. Ab Megun a Rocco stáli v pozadí. Nerušili ho. Uvědomili si, že tento muž, ať se tváří sebelhostejněji, řídí útok Člunů lépe, než by to dokázal kterýkoli z nich.

Poprvé od začátku nerovné bitvy Parr zbledl. Spatřit totiž, co se děje s obyvateli Cattanu.

„Tvrdil jste, že pro ně chcete něco udělat, Rocco?“ zeptal se guvernéra: Jeho hlas zněl tak tvrdě, až to Rocca překvapilo.

„Nemůžu pro ně udělat nic!“

Parr se pohrdlivě ušklíbl. ‘ „Vyšli ven své lidi, ať zklidni tu paniku! Jinak se jich půlka utopí Je to ještě tak důležité?“ zabručel Rocco. V tmavé tváři měl stopy vyčerpání

a v očích apatii. „Přece to nevzdáte l’ Guvernér se napřímil.

„To neznáte, co je únava, Parre?“

Antony Parr přimhouřil oči. Na čele se mu objevila hluboká vráska. „Tady něco nehraje!“ řekl tiše. „Ta panika! Stále větší nezáměr! Všechny bolí hlava!, Amfiové na nás tedy neútočí Jen energetickými děly..

Nikdo ho neposlouchal.

Rocco si protřel ospalé oči.

„Co můžu udělat?“ zeptal se.

„Ať se takových dvacet třicet chlapů navlékne do skafandru a vyrazí ven. Ať tvrdě zasáhnou!“

Rocco chvíli váhal. Pomalu se ovládl, vydal Sabatimu a Megunovi krátký povel a oba muži opustili místnost.

Antony Parr si rozepjal košili až břicho. V místnosti bylo nesnesitelné horko.

Sledovali na obrazovce dva Čluny které prudce stoupaly vzhůru.

Od kosmických lodí opět vyšlehl děsivý blesk a uhodil do palebného postavení na druhém břehu řeky.

Pak jedna obrazovka zhasla Věděl, že toto postavení už neexistuje. Díval se na Čluny, od nichž se skoro současně odpoutal celý svazek raket. Napočítal jich celkem osm. Vše narazily do neviditelného štítu kolem lodí amfiů a současně explodovaly.

Antony Parr zklamaně vydechl. Nesmírná síla atomových hlavíc sklouzla po štítu bez jakéhokoli účinku.

Vtom ale přiletěla další raketa.

Bleskurychle zajela do mračna po explozi a zaryla se do kosmické lodi!

Par reagoval úplně jinak než Rocco. -

Rocco zajásal, jeho sklíčenost ho rázem přešla. Parr se klidně spojil s člunem.

„Haló, mistře střelče l‘ zašklebil se na seržanta u odpalovacího pultu. „To bylo něco!“ -

Teprve pak se podíval na vedlejší obrazovku, na níž mohl sledovat, jak agresorova loď končí v atomové výhni. - -

Současně umlkli všechny zbraně. Tento zásah šokoval obě strany. Amfiové přestali ostřelovat palebná postavení. Čluny už nevypouštěly žádné rakety.

Jako by všechny zraky byly upřeny jen na ohnivý déšť zbytků zničené lodi. Vzhledem k slabšímu gravitačnímu poli padaly střepy kovu pomaleji, než byli kolonisté ze Země zvyklí. Bylo v tom cosi neskutečného.

Jenom s. Antonym Parrem to ani nehnulo. Propojil se se všemi čluny najednou. „Válíte si tam šunky, nebo co vlastně?“ vyštěkl chladně. „Osolte j ty dvě lodi! Je to možná vaše poslední šance jak je dostat.

Rocco zavrtěl hlavou. Parr byl pro něj .učiněná záhada Byl mu nepříjemný. Nechápal jak se může tak ovládat.

Na obrazovkách viděl, že čluny znovu přešly do útoku s palebnou podporou pozemních stanovišť.

Obě nepřátelské toliě najednou změnily k

„Už zdrhají vykřikl jeden z pilotů

Rocco byl skokem u přístroje.

Bylo tomu tak! Kosmické lodi amfiů prchali. Za několik vteřin byly za horami. Na radám bylo vidět, že se stahují do kosmu!

Antony Parr otočil křeslo, vstal a těžkopádně došel k oknu, ‘ „Doufejme, že ty padající zbytky nenatropí moc škody řekl. Par vteřin nato dopadli první úlomky.

* *

Město připomínalo zbořeniště.. Dopadlé trosky lodi způsobily v porovnání s tím, co předcházelo.jen nepatrné škody.

I budou muset začínat znovu “ co vybudovali, bylo buď zničeno, nebo silně poškozeno. Žár z GALAXY zasáhl především západní část Cattanu. Zde zanikly celé ulice,nově vystavěné domy se spekly v groteskní útvary.

Ted’ se ukázalo, Jak bylo správně, že skladiště nestály

bezprostřední blízkosti GALAXY.Roccovi muži ve skafandrech zdolali paniku ř měl na starosti péči o raněné. Lékaři zaregistrovali především počet poškození ledvin. Bylo to překvapivé. Amfiově zřejmě použili nám neznámé zbraně.

Hasičské jednotky zdolávaly požáry. Snažily se zachránit to co se ještě zachránit dalo, ale I tak byty škody nesmírné. ‘

Amfiové zasadili mladému městu takový úd« že se s nim bude muset vyrovnávat ještě dlouho. Mnohá speciální zařízení pro výstavbu byla nenávratně ztracena; Ale největší ztrátou byla;GALAXY, poslední most k Zemi se zřítíl.

Tato rána zasáhla nejhůře bývalou posádko. Pro kolonisty to znamenalo jen ztrátu množství kovo šrotu. Nejdůležitější součásti byli už dávno vymontovány.

Posádce GALAXY ted’ už zbývaly jen průzkumné čluny, které sice dokázaly využít časový skok,,ale na cestu k Zemi se nehodily Navíc se nedalo počítat s tím, že by Rocco tyto čluny uvolnil.

Posádka neměla nikdy. v Úmyslu opustit. Zemi na věky. Jejich úkolem bylo.

přepravit kolonisty a vrátit se. Nebylo tedy divu byli rozhořčení. Většina oněch dvou tisíc lidí zanechala na Zemi rodinu.Takže už nikdy nespatri své blízké? . -

-Po zkáze GALAXY se zdál jakýkoli odboj proti Roccovi už zbytečný..‘

Ted’ potřebovali jeho pomoc, neboť Jen on disponoval přístroji. jimiž se dala hledat Země, s níž ztratili spojení.

* .*

Pjetr Wonzeff si otřel zpocené čelo. Seděl v křesle ve velitelské kabině, kde byl příjemný chládek.

Jestliže se však I přesto potil, nebylo to teplotou, ale pohledem na zničený Cattan. -

Goofy se opíral o pult a netvářil se nijak. -

„Jsem zvědav, Jak dlouho bude ta rauchpauza trvat,“ zabručel. -

„Takže ty nevěříš. že by nás amfiové nechali na pokoji?“ zeptal se Wonzeff. Neviděl. jak palubní střelec zavrtěl hlavou. Ani to vidět nemusel. Na to znal Goofyho až moc dobře.

„Doufám že se vrátí brzo!“ řekl Goofy a zaskřípal zuby. „Rozstřílím Je na hadry!“

Wonzeff zavrčel. Vstal a protáhl se. . - ,

„Jasně, sami tě poprosí, abys je zasáhl, Goofy!“ ušklíbl se. Potřásl Hlavou. Předchozí vypětí se ted’ začalo projevovat.

„Máme člun plnej raket, Pjetře! S tím už se dá něco udělat! A. když to klaplo jednou, klapne.to i podruhé!“

Pjetr Wonzeff se podíval na obrazovku, na níž byl vidět Cattan. Přes město se stále ještě hnál dým z trosk GALAXY Bouře už polevila.

„Dej mi jedno cigáro! Došlý mi l‘ poprosil Goofyho.

Oba byli přesvědčeni, že se amfiové vrátí, ale až za několik hodin.

O to více je překvapil poplach.

Když Goofy podával Wonzeffovi cigaretu, rozječela se siréna.

Palubnímu střelci vypadla krabička z ruky.

Wonzeff jako by poplach neslyšel. Shýbl se, klidně si zapálila teprve pak zapnul vifon. -

„Helou, Tony.“ zabručel tobě asi vadí, když si trošku orazíme,co?“ Parr se ušklíbl, jako by šlo pouze o cvičný poplach.

- „Zrovna teď“ jsme je zblejskli,“ řekl chladně,věděl že jeho hlas slyší i v ostatních Člunech „Ukázali se nám v radaru. Za deset minut jsou tady.“ ,

„Ti se ale polekali!“ řekl Wonzeff. „Žádněj strach, Tony. Už je čekáme!“

Připoutal se do křesla a zapnul si kombinézu. ,

„Jasně, Pjetře usmál se Parr. „Jenže teď už to nebude taková sranda.“ ,

„Jenom nepřeháněj!“ mávl Wonzeff rukou. . Antony Par najednou zvažněl. „Už nejsou dvě. Ted’ jich je sedm!« „Sedm!“ vyjekl Goofy.

Par zvedl obočí. „To byl Goofy?“

Pjetr přikývl. Byl bledý jako stěna.

„Měl bys do něj nakopat trošku víc discipliny,‘jestli mi rozumíš, Pjetře.“ „Jestli bude Čas, Tony,“ špitl Wonzeff.

Ted’ už i jemu lezl Parrův klid na nervy.

* * *

Pop Derricks určitě Číhal u vifonu. Jinak by se neozval tak rychle. Přžvykoval ‘ své oblíbené krmivo a s plnou pusou řekl: „Já to Už jsem to spustil. Nandejte jim to!“ Zvedl tlustý ukazováček, přimhouřil oČi aby jím mířil, a hned přerušil spojení.‘

Wonzeffovy prsty se roztančily po přístrojově desce.

Goofy krátce pohlédl na Ralfa Winters, který se zrovna hnál na své místo. Afričan byl v zadní části člunu, kde kontroloval přístroje. V obličeji byl šedý. Zřejmě se ještě nestačil srovnat s tím, že jde do boje proti sedmi lodím. Skousl rty, když spatřil, jak Wonzeff klidně pokuřuje.

„Posaď se, Ralfe!“ poručil mu Wonzeff. Winters vklouzl na své místo. Wonzeff se už připravoval ke startu. Vtom mu za zády cvakly dveře.

„To ne!“ záúpěl Goofy. „To není možný!“ ‘ Wonzef se prudce otočil a nevěřicně zíral na Nelsona který se tvářil jako nevinátko. Na pravé noze mu dřepěl Dongdong s ohonem koketně přes hlavu, který si spokojeně štěbetal. V pravé ruce chlapec držel polaroid.

„Ta atomovka se zlomila,“ řekl Nelson. Jeho oči připomínaly dva uhlíky. „Dongdong si z ní ukousl a teď i raketa tiká.“

Goofy se zasmál. Uhodil se dlaní do kolena. Ralf Winters se křečovitě usmál.

I Wonzeff byl jediný vážný. Čelo mu rozryly hluboké vrásky. „Už zase sežral nějaký kov, co?“ zaburácel Goofy a utíral si slzy. „Kdo je to vlastně?“ zeptal s Afričan. „A co tady vůbec dělá?“ Pjetr přepnul na automat. Probíhala startovní příprava, kterou by si Pjetr v tomto případě radši udělal sám. Ale ještě bylo dost Času. Nepřítel ještě nedoletěl ke Cattanu. „Co provedl Dongdong zeptal se Wonzeff.

Věděl, že nemá smysl chlapci cokoli vyčítat. A na jeho vysazení už nebyl tak jako tak čas. Musíme se z jeho přítomností smířit. S tím se nedalo už nic dělat. Zemře společně s nim!4

Ani s tím se nedalo nic dělat. ‘

Pjetr byl navíc přesvědčen, že by se chlapec v žádném případě z člunu vyhodit nedal.

„Dongdong sežral kus kabelu *pak to začalo v raketě tikat“ řekl Nelson. Pjetr Wonzeff beze slova otočil. Člun začal stoupat. Stále ještě bylo přepnuto na automat. Spojil se s Antony Patrem.

Spojení se podařilo okamžitě, I když měl Parr plné ruce práce. V místnosti, odkud Parr řídil celou operaci, se to hemžilo bývalou posádkou GALAXY. Skoro to vypadalo, že Rocco musel popustit otěže.

„Tony, je možný, že ta raketa Ještě bouchne,“ oznámil mu Pjetr naprosto klidným hlasem. „Zapalovač se může ještě zaktivovat!“

Parr zbledl.

„Naši neprojdou! Jeden kus ze sestřelené lodi zdemoloval celou jednu ulici. Musejí ji objet. Můžou tam být nejdřív za čtvrt hodiny!“

„Nech to na mně!“ Parr přikývl na souhlas.

„Zavolám je nazpátek!“ ,

Pjetr Wonzeff přepnul. A současně převzal řízení Člunu. Přivolal si Nelsona. ‘, „Kde to přesně je? Ukaž nu to na obrazovce.“ Nelson ukázal.

Wonzeff sebou trhl.

Teprve teď si všiml chlapcových spálenin.

Znovu přepnul na automat, Vyskočil doběhl k palubní lékárnice, vzal gel proti spáleninám a strčil ho Nelsonovi do ruky.

„Tu máš, natři se tím!“

Když znovu usedal do křesla spatřil sedm nepřátelských lodí.

Přelétávaly Cattan takřka při Zemi. Byl to jasný přistávací manévr!

* * *

Nelson Doty si natřel ruce, nohy a prsa příjemně chladivým gelem. Velké černé oči ustavičně upíral na obrazovku.

Sedm lodí letělo ve spořádaně trojúhelníkové formaci. V Čele letěla ta největší. Její délku odhadoval Nelson na pět set metrů. Z ostatních šesti jen tři nebyly větší než ty, které předtím zaútočily na Cattan. Zbylé tři byly aspoň dvojnásobné,

Nelson si všiml, že plameny šlehající z trysek největší lodi jsou skoro temně rudé, zatímco z ostatních lodí vycházely plameny mnohem světlejší. ,

Člun sebou házel, třebaže Wonzeff dělal všechno možné, aby ho stabilizoval. Rozbouřený vzduch bičoval Člun ze všech stran Když nepřátelská loď proletěla nízko nad Cattanem, vzduch se ohříval. Prudce stoupající ohřátý vzduch strhával s sebou ten vlhký a těžký. Během několika minut ukrylo město černé mračno. Za ním se sedm lodí chystalo přistát nebezpečně blízko města, spustil se déšť Byla to spíš katastrofální průtrž mračen.

Voda však uhasila požáry a přinesla kolonistům osvěžující ochlazení. Antony Parr byl Sed odkázán pouze na radar stejně jako piloti t?f člunů. Takže se v prvních minutách po přistání nedozvěděl, co se u nepřátelských lodí děje A Pjeter Wonzeff pracně hledal místo, kam dopadla jeho atomová raketa. Nakonec ji objevil Nelson. Pjeter přistál, ponechal motory v chodu, protože za pár minut hodlal znovu odstartovat.

„Goofy, jdeme na to!“

Střelec zabručel: „Cedí tam jako z konve!“

„Vidíš to, Nelson?“ řekl klidně Wonzeff. „Nikdy neřekne nic nového. Jenom to, co už každý dávno ví..“

Energickými kroky opustil velitelskou kabinu. Goofy. ho váhavě následoval. Zastavil se ve dveřích a podíval se na něj.

„Kamaráde, budeš si muset vystoupit. V žádném případě tady nemůžeš zůstat, když půjdeme do útoku. Jasný?“

„Ano, pane,“ přikývl Nelson vážně a v očích se. mu objevily slzy.

Goofy ho neohrabaně pohladil a vyběhl do deště.

Ralf Winters si všiml. jak chlapec opouští člun.‘

Pjeter Wonzeff běžel ke kráteru. Po dvou metrech byl promočen až na kůži.

Kráter byl do dvou třetin zatopen. Raketa napůl vyčnívala z bahna a,vody.

Počkal, až Goofy doběhne, a pak oba skočili 4 kráteru.

Kvůli orkánu se mohli domlouvat jen křikem posunky.

Zlomený zapalovač byl částečně pod vodou. Bylo to tak, Jak Nelson. S úlevou na sebe pohlédli.

Pak Wonzeff několika hmaty zapalovač zneškodnil. Ted' už atomová raketa explodovat nemůže. i kdyby vedle ní vybuchla jiná bomba.

Vraceli se lijákem ke Člunu. Od řeky se k člunu ploužily jakési postavy. Byli to bledí vyčerpaní lidé s nepřírozeně velkýma očima. Jejich tváře hrály do bronzova.

Wonzeff se marně snažil vypudit z hlavy Nelsona Dotyho Nebyl si jist, zda udělal správně, když ho vysadil. Nelson byl příliš slaboučký, než aby mohl přežít sám.

Ale na jednu věc ohled brát musel! Ale na co? Na co? Wonzeff pocítil v hrudi tupou bolest Najednou se mu v myšlenkách)i zachytilo cosi nepostižitelného. Bránilo mu to v jasném a rychlém uvažování. Jakmile však vlezl do Člunu, bylo

všechno v pořádku. ,

„Kde je Nelson?“ zajímal se.

„Poslal jsem ho ven!“

„Ale sám jsi ho nevyprovodil, co?“

Ralf Winters zavrtěl hlavou.

36

Než stačil Wonzeff něco říci rozzářila se obrazovka. Byl to Parr. „Tak jak?“.

„V pořádku!“

„Takže vzhůru! Amfici lezou, z lodí.“

Wonzeff stiskl rty, krátce se zamyslel pak vystartoval k útoku na amfie. Asi už nemá smysl po Nelsonovi nějak pátrat, pomyslel si, Chlapec se musí o sebe nějak postarat sám.

Na stínítku radaru se jasně promítlo všech sedm nepřátelských lodí. Druhé dva čluny přelétávaly nad nimi, ale neotočili.

„Takže se na to nejdřív podívám sám zavrčel Wonzeff.

_* *

Divoká smečka se s praskotem prodírala pralesem. Okrové kožichy se vyvalily ze. Zeleného porostu jako dým. Oni proběhly kolem prodírající se kolony lidí a znovu zmizely ve zmeti lián, stromů a keřů.

Mike Doraner, který teď šel v čele skupiny, se zastavil.

Tato zvířata připomínala opice — pouze jim chyběly nohy. Uháněla na dlouhých pažích a opírala se zadkem. A přesto vyvíjela neuvěřitelnou rychlost.

Strážný do Mika narazil. Zvedl paralyzátor, ukazovákem přešel přes kontakt, ale neviditelný paprsek už prchající smečku nezasáhl.

„Co blbneš?“ zavrčel Doraner, byli úplně neškodní. To musíš kolem sebe střílet jako náhonu?“

Podobaný tiše zakle ‘

„Pokračujte, Doranere: přikázal

Mike Doraner pokrčil rameny a vykročil. Prales zvolna řídil. Občas už jím mohli prohlédnout na jižní stranu. A pak si uvědomili, že už jsou pěkně vysoko. Ižory nemohly být daleko.

„A co kdybychom si udělali přestávku!“ navrhl Doraner. „Jakmile najdeme vhodné místo, tak se zastavíme.“

„Dobře!“ souhlasil strážný.. /

Mike Doraner si vzpomněl na Rena Dharka a na ty ostatní, kteří sem byli deportováni. Připadalo mu skoro nemožné, že by se mohli probojovat tímto pralesem.

Mike Doraner to měl jednoduché.. Nemuseli se ničeho bát, protože strážní jim proráželi cestu paralyzátory. Takže museli zdolávat jen překážky, které jim do cesty kladl porost. Ale i to jim ubíralo sílu.

Zvířata však pro ně nepředstavovala žádné nebezpečí. Strážní preventivně vysílali paprsky ve směru pochodu a do stran. Tu a tam narazili na nějakého

Ochromeného tvora. --

Krátce potom, co přeběhla smečka oněch jakoby opic, došlo jedna lidí na Větší volné prostranství.

Devět strážných pokropilo okolí šokujícími paprsky a pak pečlivě hlídali oběti. Našli Jen černého hádka s hedvábnými křídélky. Na krátkou chvíli vzbudil pravou senzaci. Každý chtěl okřídleného hada vidět. Zájem, však velmi rychle polevil, protože všichni byli k smrti vyčerpáni.

Vedle Doranera se posadil Amer Wilkins. Natáhl nohy a zasténal. „Ještě jste mi neřekli práci jste to udělali Doranere!“

Milce si zapálil cigaretu a zatáhl. „Proč vás to zajímá, Wilkinsi?“

„Ale Jen tak. Ona to není žádná sranda, pobíhat tady na tom ostrově. V Cattanu byste to měl mnohem pohodlnější. Jako pilot byste si mohl žít v nádherné zahálce. Aspoň nějaký čas.“

Doraner se pousmál; „A nebo taky ne. Copak by podle vás asi dělali piloti, kdyby na Cattan útočili amfíci, co?“

Amer Wilkins se rozesmál.

„To je přece nesmysl! S tím Rocco jenom tak straší, aby držel všechny v lati“ „To bych zase neřekl.“

„Takže jste utekl ze zbabělosti? Bojíte se amfiů?“ šťoural do něj Wilkins.

Mike Doraner vstal. .‘

‘, „Moment, neodcházejte Doranere! Nechtěl jsem vás urazit.“ Doraner se otočil. . . .

„Aby se předešlo nepokojům, vypracovaly na Zemi pečlivě vybrané výbory ty nejvhodnější státní a správní formy pro kolonii. To víte, Wilkinsi, stejně dobře jako já. Tady na Mope měl vzniknout ideální stát, jinak by z nás byli dřív nebo později primitivové. Jenže nám se nikdy nepovede vybudovat na Hope pořádnou civilizaci, protože za takových okolností máme co dělat, abychom vůbec přežili. Diktátor Rocco, to je zkáza celé kolonie!“

Amer Wilkins ho bedlivě poslouchal, ale ničím nedal najevo, že sleduje vlastní mocenské cíle. Najednou se usmál.

Mike Doraner se na něj překvapeně podíval. Teprve když si uvědomil, že to pousmání nepatří jemu, ohlédl se. .

To, co spatřil, vyloudilo i jemu úsměv na tváři.

Na druhé straně louky, se zjevila tři zvířata. Vypadala jako klubíčka bílé vlny, veliká asi jako pěst, s třešňovými očima a lidsky rozšklebenými ústy. Měla nohy, pár tenkých, ohnivě rudých nohou, a na těch ustavičně poskakovala na místě. Zírala rudými očima na lidi a smála se. Aspoň to tak vypadalo.

Amer Wilkins vybuchl smíchy.

A hned nato se řehtali už všichni.

A tři klubíčka si hupkala nevzrušeně dál jako nějaký podroušení paviáni.

* * *

„MŮže se mu vytýkat ledacos, ale byl bych úplně neschopný, to se říct nedá,“ prohlásil Bernd Eylers a podíval se na Antonyho Parra, který se uvolněně opřel o okno. . . .

„A právě proto je tak nebezpečný Eylersi“

Pohlédl na Rocca, který stál před důstojníky zničené GALAXY a bohatou gestikulací se jím snažil vysvětlit, jak je nutné, aby zasáhli. ,

„Nikdo neovládá palebné systémy GALAXY tak jako vy, pánové! Teď nikdo jiný nemůže zachránit životy padesáti tisíc kolonistů. Musíte se postavit na naši stranu a zaútočit na amfie!“

Antony Parr zamyšleně přikývl. Odpoutal se od okna a pomalu kráčel zakouřenou místností.

„Nesmíme ztrácet čas,“ řekl. „My z GALAXY tady zůstat nechceme. Naším domovem je Země. Rocco nám loď vzal, a proto může za to, že tady teď trčíme. Jestliže se však někdy chceme na Zemi vrátit, pak se musíme především postarat o to, abychom tady na Hope nezařvali. To znamená, že teď musíme táhnout všichni za jeden provaz.“

Potom přidělil jednotlivé důstojníky k různým zbraním. Jádrem sestavy byly těžké paralyzační zbraně a laserová děla. Na nich bude spočívat hlavní tíha útoku, ostatní budou jen podpůrnou silou.

„Pospěšte si, pánové! Zbývá nám už jen pár minut!“

Důstojníci bez jakékoli odpovědi opustili místnost. Vyběhli do bouře, přeběhli deštěm. ke skladům, kde »a ně cekali členové posádky nižších hodností.

Do deště vyšel i Bernd Eylers který dělával na GALAXY bezpečáka.

Antony Parr přešel ke svému, velitelskému stanovišti.

Přistoupil k němu Rocco. Na c se mu perlily kapky potu.

„To je fantastické, jaký máte vliv na posádku!“ řekl. Rty mu. pošukávaly v marné snaze o úsměv. Nedařil se mu zakrývat strach před uchvatitely. Věděl stejně jako každý v Cattanu, že. teď jde o bytí a nebytí.

Antony Parr lehce zdvihl oko. Pozorně se podíval na Rocca.,

„Nevidím na tom nic fantastického, Rocco,“ řekl pak naprosto klidně a ne- ‘ zúčastněně. „Jsem v této chvíli důstojník, nejvyšší hodnosti. Takže moje slovo

platit musí!“ , ‘

Rocco se otočil a těžkopádně přešel k oknu. Nevěděl, co si má o Parrovi a jeho odpovědi myslet.

* * * ‘ ‘ ‘ ‘

‘ Wonzeff tiše zasténal. Mračna před ním se najednou roztrhla a člun Jen tak tak minul ochranný štít nepřátelského křižníku. O energetické štíty se tříštil déšť. Z kovových trupů proudili krutí uchvatitelé z deváté planety. Vláčeli s sebou nesmírné množství lesklého materiálu. V té rychlosti Wonzeff nepoznal. zda jde o zbraně, nebo ne. Sedni lodí hned nato rychle zmizelo v mračnech deště.,

39

- , , - L

„Spoj mě s Tonym. Ralfe!“ zabručel do vifonu a hnal člun nahoru. Černoch ho okamžitě spojil.

„Tony. zdá se mi, že amfici vykládají zbraně nebo co.« Antony Parr vůbec nereagoval. Tím by jasné, že Parr s pozemním

útokem počítá. „Viděl jsi nějaké detaily?“ Wonzeff zavrtěl hlavou. „Co hlásí ostatní?“

„Zatím nic.“ , „Znovu se tam podívám.“

Parr přikývl na souhlas. „Chceš to risknout“

„Co risknout“ zavrčel Wonzeff. „Jako, že to do nich našiju? To si piš!“ „Fajn — takže ti dávám povolení k útoku, Ukrajinče“

Wonzef přešel do střemhlavého letu. Na stínítku radaru spatřil další dva čluny. jak přelétávají nepřátelské lodě.

Podíval se na ‘Goofyho. Palubní střelec přikývl.

Wonzeff se spojil s Derricksem ve strojovně

Ztuhl úžasem. ‘

Pop Derricks seděl za pultem. cpal se praženou kukuřicí jako by se nechumelilo. a bavil se pohledem na Dongdonga který seděl + ním na přístrojové desce

Nelson Doty se vedle něj spokojeně opíral jednu obrazovku Wonzeff tvrdým hlasem oznámil zahájení útoku s nikým to nehnulo. Jako by ani nebyl na palubě. Nelson Doty zbledl a podíval se na Dongdonga.

Pak v příšerném zrychlení hnál člun k nepřátelským lodím, které viděl pouze na radaru

Najednou se mračna roztrhla. Wonzeff vykřikl, Hmátl do přístrojové desky. člun přešel do vodorovného letu. Muže to zatlačilo do křesel. Goofy přejížděl prsty po ovladačích palubních zbraní Vycházela salva za salvou Atomové rakety se řítily na lodě amfiů.

Wonzeff jen doufal, že se Derricks o toho kluka ‘a ohnivce nějak postará. Člun se celý chvěl. Na přístrojové desce se Wonzeffovi rozblikaly červené kontrolky. Všechno běželo n extrémní výkon.

Pak se hlavice raket zavrtaly do energetických štítů.

Wonzeff zatajil dech. Pak vyvalil oči!

Celá salva explodovala na energetickém štítu. Poblíž Catanu jako by vyšlo další slunce. Pronikavě rudá záře až bolela do očí. Nad místem přistání uchvatitelů se ustavičně valil ohnivý kouř.

Tlaková vlna popadla Člun a mrštila jím do stratosféry. Teprve tam ho Wonzeff mohl zase ovládat.

Hluboko pod Člunem vřel vzduch a přes Cattan se znovu hnala smršť. Amfiové přistáli příliš blízko. Větší ‘Škody byly tudíž nevyhnutelné. ‘

40

Wonzeff se kousal do chvějících se rtů. Obraz se pomalu zjasňoval, Výheň začala ztrácet a místo ní se objevil atomový hřib. „A bylo to na prd!“ zaskřípal zuby Goofy. „Bouchlo to a nic z toho!“ - Klesali stále rychleji. Na radaru viděli, že se nepřátelským lodím skutečně nic nestalo. ,

Amfiové dál vykládali materiál., Ted’ už byl Wonzeff přesvědčen, že jsou to ‘ skutečně zbraně. Bezděky sevřel pěst, člun přeletěl nad invazory ve výšce čtyři tisíce

metrů. ‘ , , , ‘ , ,

Domníval se, že energoštíty. nebudou tady dole na planetě tak účinné, Ale mylil ‘ se. ,

‘ „A co teď?“ ozval se Goofy.

„Ještě zaútočí Any Scott a Tim White,“ poznamenal Ralf Winters. ‘ , Wonzeff si skousl ret, ani si nevšiml, že začal krvácet.

Scott s Whitem toho nepořídí o nic víc než já, pomyslel si. Naopak — ještě víc nepřímo uškodí Cattanu. - ‘ ‘ ‘ ‘ , ‘

člun klesal pomalu na přistání u muničního skladu. ‘

Dříve nebo později vylezou amfiové z ochrany energoštíků a pak to začne.

Doufal, že v té době bude ještě-naživu.

Když Wonzeff dostal Člun na tisíc metrů, amfiové opětovně útok.

Třebaže atomové rakety Jejich Štíty neprorazily, exploze přesto smetla všechno, co neměli pořádně připevněné. ‘ ‘ , ,

A takové narušování příprav si amfiové nemohli nechat líbit. Válečná mašinérie se rozběhla na plné obrátky a ni nesmělo zdržovat.

Z nepřátelských lodí vyšlehlý bílé paprsky.

Wonzeff vyvázl životem Jen instinktivní reakci. Spatřit. Jak se tam cosi blýsklo, a hned trhl zrychlovačem dopředu. Člun prudce vyrazil proti muničnímu skladu. Paprsek zasyčel a minul je.

Arny Scott a Tim White zoufal bojovali o život.

Jejich Čluny prolétali nad nimi. Pjetr Wonzeff to mohl sledovat pouze na radaru. Dráhy smrtících paprsků nebylo na obrazovce vidět, pouze v normální optice to ustavičně blýskalo. ,

Wonzeff se rozhodl pro krkolomné kličkování, které by znemožnilo amfijským střelcům přesné zaměření. ‘ , ‘

Prudce klesal, pak prudce stoupal a hned zas padal dolů jako kámen.

A z šedého lijáku znovu a znovu šlehaly paprsky. Wonzeff se rozhodl pro rychlé Přistání u muničního skladu. Tam se mohl skrýt před přímým ostře‘ováním za nedalekým kopcem. ,

Věděl, co spatří v očích ostatních. ,

Neměli sebemenší Šanci tuto akci přežít.

Pouze náhodou unikli soustředěné palbě amfiů. A to nemělo se skvělými schopnostmi nějakého pilota Wonzeffa nic společného. Nikdo nemůže uniknout Zbraní která dokáže udeřit téměř rychlostí světla. ‘

41

Wonzeff jen doufal, že ho dva kamarádi jsou ještě naživu. „Tak honem, Goofy, hejbní kostrou, potřebujeme další kapslíky.“ Wonzeff vstal z křesla a jako medvěd dusal k východu. V té chvíli si na Nelsona Dotyho ani nevzpomněl.

Kdyby ho hledal, asi by ho nenašel. Nelson se krčil v úkrytu tak malém, že by nikdo z posádky nepovažoval za možné, že by se tam vešel.

Když mu Pop doporučil, aby opustil člun Nelson Doty si s Dongdogem zalezl do jedné z komor, které vlastně zpevňovaly trup člunu. Zámek zdolal

Dongdong, sežral ho. -

„Šijte to do nich aspoň na druhou stranu, sakra!“ zařval, když se spojil s Arnem Scottem.
„Takhle vyřídíte nás!“

Zaúpěl a chytil se za boky, dostal křeč do ledvin. Zároveň ho silně rozbolela

„Slíbil si mi, že vypadneš!“

Pop Derricks vyskočil z křesla a zbrunátněl vzteky. Ve dveřích stál provinile Nelson Doty. Dongdong pronikavě ječel a bušil chlapce pacičkami do hlavy

„Já mám strach!“ zašeptal Nelson

Inženýr popadl kluka za límec vlekl ho dopředu do velitelské kabiny. Tam už to nikoho ani nepřekvapilo.

Wonzeff vedl Člun prudce vzb4ru. Jen se krátce podíval, koho to Derricks přivedl a zase se věnoval pilotování.

„Slíbil mi, že vypadne!“ stěžoval si Derricks. „Já neměl Čas ho vyhazovat Tak se teď o něj postarejte!“

Nelson Doty ani nedutal. Tiskl Dongdonga k sobě a velikýma očima se díval na pilota, v jehož tváři se nehnul ani sval.

Nevítaného pasažéra si nevšíмали ani Goofy a Winters. Plně se soustředili na boj. Byli promočeni deštěm a potem

Tentokrát bylo u skladu více rukou k nakládání, Čímž se vše urychlilo. Ale i tak se muži cítili na nic.

Wonzeff ustavičně měnil kurs. Nelson dlouho nechápal proč. dokud s kolem clu nu najednou nepřehnala ohnivá bouře.

Kluk se zoufale chytil opěradla křesla, zatímco se člun řtil k zemi. „To bylo jen tak tak!“ zaúpěl Goofy.

Člun sebou házela Nelsonovi připadalo, že dostává těžké zásahy. Ale mýlil se. Na obrazovce viděl, že se ponořili do mrak Vydechl si, protože se domníval, že tady budou v bezpečí.

O mě flinta bezpečnostní připoutal se ale necítil se lépe. Nedocházelo mu, jak je posádka vážná. Byl příliš mladý nato, aby nebyl optimistický cítil se v bezpečí. Nikdo ho nikdy nechtěl, ale tady ho přijali. Sice neochotně, ale nakonec přece.

Neuvědomoval si, že jim vlastně nic jiného nezbyvalo.

Najednou zatajil dech. Na radaru spatřil loď amfiů. Jakási jiskra rychle klesala k sedmi světlým skvrnám. Člun.

Pár vteřin nato neukázal radar nic

Obrazovka vifonu se rozsvítila. Na ní s ukázala zpocená tvář. Mužovy oči se rozšířili překvapením. To spatřil kluka za Wonzeffem. Any Scott však nějakým komentářem neztrácel Čas.

„Ukrajince!“ řekl. „Drž se za mnou, co to de. Jasný?“

„Jasný?“ zavrčel Wonzeff. -

A prudce zvedl Člun.

Třebaže už letěl asi v osmi tisících metrech stále byl ještě V hustém dýmu, který se vznášel nad Cattanem a amfii.

Ted' se připojil ke Člunu Arny Scotta. Hnal se za ním necelých tisíc metrů. Člun už byl na pokraji své odolnosti. Wonzeff dávali zablokoval senzory kontrolu, jinak by už nastoupila automatika a převzala řízení za něj.

Z hlouby znovu vyšlehal oheň.

Ted' se řítili k zemi. Když byli na pěti tisících dostali zásah. Než Goofy stačil zahájit palbu, energetický paprsek zas pravě křídlo

V okamžité vypadl z kursu Nelsonovi se zdálo, že se najednou vznáší u stropu. Nejdřív ho cosi trhalo z křesla a pak ho do něj začalo zase tlačit.

Wonzeff řádil na přístrojové desce. Mlčel. Winters nadával. Wonzeff se snažil Člun zvládnout. Krátkými akceleracemi se mu podařilo odvrátit katastrofu.

Zrovna když si myslel, že má nejhorší za sebou šlehl další paprsek. Zasáhl řítící se člun sice jen okrajově, ale i to stačilo.

Goofy zařval hrůzou.

Nikdo si toho nevšímal. Každý měl co dělat sám se sebou. Wonzeff doufal, že se mu podaří aspoň nouzově přistát. -

Za pár vteřin se však ukázalo, že to s letovou stabilitou není až tak hrozné. Člun se stále ještě řítí do hlubin, ale asi kilometr nad Cattanem ho Wonzeff už opět plně ovládal. Vyrovnal let a zamířil zase na amfie.

„To nemá smysl?“ vykřikl Goofy.

Wonzeff se prudce obrátil. „Chceš to snad vzdát?“ - Goofy ukázal na svou přístrojovou desku.

„Nemám tam žádný napětí? Neodpálím už jedinou raketu! Všechno mi tady vyletělo.

Wonzeff okamžitě změnil kurs a informoval ostatní Čluny, že s nimi do akce už může.

44

Ostatní piloti útok pozastavili. Letěli těsně nad řekou. Zde byli před amfii v relativním bezpečí, protože v ostřelování bránil pás pahorků..

Wonzeff dvěma hmaty nastavil jižní kurs a přepnul na automat. Pak mávl na Goofyho a oba vyběhli z velitelské kabiny.

Nelson se za nimi díval se strachem v očích.

Ale zvědavost mu nedala. Dongdong mu skočil na nohu a chlapec se rozběhl za Wonzeffem. Ohnivec byl nezvykle tichý. Jenže Nelson byl příliš vzrušený, než aby si toho všiml. Na rozdíl od Dongdonga neměl ani ponětí o tom, jak jsou amfiové nebezpeční.

Našel je na zádi a Derricks byl s nimi. Stáli nad proděravělým dnem Člunu.

Tato místnost sloužila jinak jako proviantní sklad, ted' se však nepoužívala.

Muži se drželi madel na bocích, aby je přetlak nevytáhal z Člunu.

Když Wonzeff zaslechl, jak se otevírají dveře, otočil se a spatřil zvědavého Nelsona.

Shovívavě se usmál;

Chápal ho, sám by se nezachoval jinak.

„No tak sem pojď. ty kluku!“ řekl, šel mu tři kroky naproti, chytil ho za ruku. Člun už letěl nízko a nepříliš rychle, proto nebyl tah vzduchu tak silný, ale na takové tintítko by stačil.

„Co se stalo?“ zeptal se Nelson. Goofy se podrbl na hlavě. „Amfíci nás.zasáhli.“ Wonzeff se usmál. , „Neříkal jsem ti to, Nelsone“

„Goofy řekne vždycky jen to, co už ostatní dávno vědí,“ doplnil ho Nelson. Pop Derricks se zasmál.

„Amfiové přestřelili důležitý kabel, a tím nám odstavili celý palebný systém!“ vysvětloval Wonzeff. Dovedl chlapce blíže k díře.

Nelson Doty spatřil spečené kusy kovu a nepředstavitelnou změtí kabelů. „To se nedá opravit?“

„Ale jo,“ zabručel Wonzeff. „Jenže to trvá celé hodiny. A do té doby už bude po všem.“

Goofy se praštil do Čela. , Počkej!“ vykřikl. „Ten tvŮj Opičák přece žere kov, ne?“ „To není žádný opičák?“ odporoval Nelson. „Je to Dongdong a Dongdong je...“ .,To je mi fuk!“ řval brunátný Goofy. „Ale kov žere, ne?“ Nelson plaše přikývl.

„To bychom ho třeba mohli použít i jako elektrického vodiče, co?“ řekl Goofy.Pop Derricks se zachechtal.Poklepal si ukazováčkem na Čelo.Ale Pjetr Wonzeff se tomu nesmál. „Jak to zeptal Se napjatě.

„Žere kov“ . ..

„Žere,“ souhlasil pilot. ..

„No tak!“ rozpálil se Goofy. „A pak, s ním asi něco dělá, ne? Přece jím ten kov neprojde jenom tak. Tělo si z něho přece něco musí brát. V přírodě má všechno svůj smysl. Takže Dongdong bude mít V sobě víc kovu než například, my! V tom případě by musel být parádním vodičem Ab něco vydrží!“ ‘

Pjetr Wonzeff skousl rty. Po zádech mu přejel mráz. Na Nelsona se radši ani nedíval. ‘ ,

„To nemůžeš tornu klukovi udělat!“ . ‘ , , „Udělat?“ zavrtěl Goofy hlavou. „Tady jde o životy padesáti tisíc lidí! Musíme zasáhnout do boje.Musíme to zkusit. I kdyby to mělo stát život toho zvířete.! Třeba zachráníme Cattan! To by za to nestálo?“ „ ‘

Nelson Doty se hýbl pro Dongdonga. , , “ , Posadil si ho na dlaň a dlaň napřáhl ke Goofymu. Rty se mu chvěly. V očích měl slzy. . ‘

Goofy stiskl rty a ohnivce převzal. ‘ , ‘

Sehnul se, odtáhl podlažní desku a pak se hrabal v odkrytých spojích. Nato přešel k díře, lehl si na břicho, roztáhl ohnivci pracičky a přiložil je ke koncům kabelů. Ohnivec vrtěl hlavou. a kvákal. Chlupatý ohon i vlál ve větru. Ale nezdálo se, že by měl nějaké námitky. . . , ‘

Goofy vstal. Podíval se ještě jednou na Dongdonga a přešel k pojistkovým blokům.

Nelson se otočil a vyběhl z místnosti.

Goofy stáhl páku. Cvaklo to a Dongdong se najednou rozezpíval!

Antony Parr cítil jak mu vstávají vlasy na hlavě.

Energoprojektory nepřátelských lodí pálily ze zádi a ze středu lodi. Projektor na přídi ještě nepoužili , - ‘ ‘ ‘

Projektory hledaly cíl. Jestliže až doposud mířily vzhůru, teď se sklonily k zemi.

Antony Parr si všiml, že se stále více zaměřují na přibližující se jednotky.

Zapnul si opět mikrofon, aby vyděl, piloty člunů. Ale salva výstřelů mu odervalo slova od úst. Energetický paprsek zasýčel padesát metrů nad jednotkou, ale i tak to stačilo, aby ji zastavil v postupu. Horká okrajová pole vyrazila mužům dech. Vteřinu se nad nimi převalovalo žhavé mračno, které hned nato bylo našťestí sraženo deštěm.

Že by výstřel neplatil jim?

Antony Parr se podíval dalekohledem. , ,

Zatajil dech. , . ‘

Z velké kosmické lodi blýskl další paprsek. S duněním protrhl vzduch. Oheň skoro okamžitě zmizel v hustém oblaku páry, a na muže dopadla další žhavá vlna.

Všichni si ,však uvědomili, že rána šla vedle. ‘ ‘

Že by se tyto zbraně pro pozemní boj nehodily?

Parr otřel okuláry a znovu si nasadil dalekohled Í očím. ‘

Pak se mu ústa zkřivila spokojeným úsměvem. V koutcích úst mu zaškubalo. Amfiové byli v hluchém prostoru Jestliže chtějí něco zasáhnout musí opustit ochranu svých energoštítů!

Nálada obránců Cattanu se rázem zlepšila. Jejich Šance tím nesmírně vzrostly.. Boj se najednou už nezdál tak beznadějný!

* * *

Wonzeff jenom zíral. Dongdong visel mezi kabely a zpíval jasným hlasem. Nebyl to zpěv který by pilotovým uším bůhvíjak lahodil — spíš naopak. Zvuky, které Dongdong vydával byly všechno možné jenom ne libé. Ale určitá skupina zvuků se pravidelně a rytmicky opakovala. Ohnivci vysloveně dělal probíhající proud dobře! A nad ohnivým kožíškem ustavičně praskaly jiskry.

„Padáme!“ vykřikl Wonzeff. ‘ ‘ ‘

Popadl Goofyho za paži a strhl ho s sebou. Vyběhli Z místnosti. Předě dveřmi dřepěl Nelson. Tupě se na ně podíval a Wonzeff se jeho pohledu vyhnul. , ‘

„Pojď s námi dopředu! Musíš se připoutat!“ ‘

Nelson zavrtěl hlavou. ,

Pilot‘ho popadl za límec a odtáhl ho do velitelské kabiny, kde ho připoutal do

křesla. , ‘

„Nic se nesmí přehánět, kamaráde!“ řekl. Nechtěl riskovat, že kluk na poslední chvíli ohnivce vysvobodí a tím ochromí palebný systém.

Padl do svého křesla. ‘ ‘ , „Spojení s ostatními, Ralfe!“ ‘ ‘

Hned je propojil. Oba piloti se ohlásili.

„Jdeme na věc!“ řekl Wonzeff Chladnokrevně si zapálil cigaretu. „Dejte jim hned pár do kožichu. aby se na ě nestačili zastřílet.“

„Letím napřed!“ ohlásil se Arny Scott.

Wonzeff se podíval na radar. Viděl na něm už Scottův nový kurs. ,Antony Parr mi zrovna hlásí, že největší Šanci máme, když nepoletíme výš než padesát metrů.“ ‘

„Tak to zkus!“ zažertoval Wonzeff.

‘Proč ne?’ odpověděl Scott. ‘Taková letová výška připadá přirozeně v potaz pouze u velmi krátkých vzdáleností.. Při odpalování atomových zbraní by nemohli letět tak nízko.

Čluny se řítily k nepřátelským lodím ze tří stran. Uprostřed letěl Pjetr Wonzeff, Přímě proti amfiům. , ‘

/

47,

„Kontrola?“ zeptal se Pjetr :

„Všechno v pořádku!“ odpověděl.

Střelec byl nezvykle bledý, že by myslel-na kluka a na ohnivce? Ted’ to byla pro ohnivce ještě hračka proti tomu, co nastane, až se spustí střelba.

Na obrazovkách sledovaly oba další čluny.

Stále ještě letěli Jen pár, metrů nad zemí. Pjetr Wonzeff ted’ už viděl i kolonu postupujících jednotek, vlekoucí těžký bojový materiál. Na třech pahorcích c připravovala laserová děla.

„Musíme výš!“ ozval se naléhavě Scott; /

Pjetr Wonzeff sváděl pár.vteřin vnitřní boj. Cítil, jak mu pot teče proudem po zádech.

Já... zůstanu dole,“ řekl pak.

Arny Scott chtěl protestovat, ale nakonec to vzdal. „Máš

To vím taky Ale využijeme jí Musíme jakmile oba vystřelí „To teda nevidím!“ vzrušoval se Wintera., Proč nejdeš výš?“ „Pak by nás amfíci sundali!“

Pjetr zvýšil rychlost na tisíc kilometrů ‘. Cíl se na ně přímo řítí. Slyšel i hlasy pilotů a.hlášení palubních skřeků.

„Pěkně dolů, Goofy!“ doporučoval Pjetr. ,Tak aby rakety bouchaly skoro na úrovni terénu!“

Vtom se u lodi amfiů zablýsklo

Přeletěli je.

Průzkumné čluny se hnaly příliš rychle, a amfiové nestačili zamířit a nemohli je zasáhnout.

Ted’ se ozývaly povely druhých dvou pilot

„Pal!“ zařval Pjetr Wonzeff.

Goofy se zaryl prsty do desky. Rakety vyrazily.

Wonzeff současně strhl člun do kolmého lete vzhůru.

Nelson Doty zoufale vykřikl.

A člunem zazněl ještě jiný vzkřik z něhož jim naskočila husí kůže Mohli jen tušit, odkud přichází.

Goofy a Ralf Winters se zaúpěním zapadli do křesel.Pjetrovi se před očima roztančila ohnivá kola. Člun jako by ho ani neposlouchal,jako by je někdo popadl a hnál vzhůru. Teprve po chvíli se dal opět zkrotit.

Pjetr na obrazovce zjistil, že přišli o celé pravé křídlo a o polovinu levého.

Tlaková vlna je smetla jako smítko.

Na obrazovce se najednou ukázala obě slunce a Pjetr musel přimhouřit oči.

Převedl Člun na nový kurs, kterým se měli dostat do blízkosti Cattanu.

Vtom zaslechl z vifonu křik Arlyho Scotta.

„Povedlo se ti to, Ukrajinče!“

Wonzeff sebou trhl, zaměřil kameru na nepřítele.

48

Viděl dvě zničené lodě a třetí, která teď ležela na břiše, od její zádi až k přídi se táhly tmavé praskliny!

Takže soustředěnou palbu nevydrží ani energoštíty!

Pjetra zalil pocit vítězství. Teprve teď si uvědomil, že ty energoštíty nenáviděl jako něco tělesného. Štíty naprosto přesahovaly pozemskou techniku, A Člověk jako Wonzeff se jen nerad smířoval s tím, že by něco bylo nad jeho schopnosti.

Wonzeffův Člun se teď hnál k zemi. Pjetr potřeboval co nejrychleji naložit další rakety.

„Goofy, jak jeT“

„Všechno v pořádku! Mrňous to vydržel!“

Wonzeff se otočil. Hledal očima Nelsona, ale chlapec se jeho pohledu vyhýbal. ‘ Wonzeff si povzdechl, znovu se otočil a podíval se na obrazovku vifonu. Mračna se teď protrhávala. Déšť polevoval. Na obrazovce byly jasně vidět nepřátelské lodě.

U amfiů nebyl teď patrný žádný pohyb.

Byl to pro ně zřejmě příliš těžký šok.

Pjetr viděl jednotlivé postavy, sbíhající se ze všech stran k troskám lodí, že by prchali?

Největší loď byla naprosto v pořádku!

Ta bude Petrovým příštím cílem.

Soustředil se na přistávací manévry a na amfie musel zapomenout. Druhé dva čluny už přistály. Posádky se vyřítily ven pro rakety.

Nelson se odepjal a vyběhl z velitelské kabiny. Wonzeff ho našel v proviantním skladu. Chlapec se skláněl nad tím co zbylo z Dongdonga:

Uzlíček šedé průhledné substance sedmi ostrými rudými špičkami

Wonzeff, Pořád jenom Wonzeff!“rozčiloval se Ligo Sabati Já už to jméno nemůžu ani slyšet. Za chvíli, budeme závislí jenom na něm!“

Rocco unaveně klesl do křesla. Byl v jedné z vedlejších místností bungalovu, V níž obvykle Čekával na přijetí. Hlavní místnost byla stále Ještě plná.

V pravé ruce držel tmavomodrou hůlku zakončenou desítkami zlatých kvítků. Tuto podivnou rostlinu našel hned vedle vchodu do bungalovu. Fascinovala ho.

Wonzeff se pustil do boje s takovou vervou, že to musí imponovat každému kolonistovi řekl Rocco zamyšleně. „Je na nejlepší cestě stát se něčím jako 1doJem

‘Jakmile bude po bitvě, musíme s tím něco udělat.“

Rocco přikývl..Uvidíme«Někdo zaklepal. Ligo Sabati otevřel.9

,To je Parr. pane.« řekl. „Už máme spojení!“

Rocco rychle vstal a3 za Sabatim do velitelské místnosti.

„Vypadá to dobře,“ řekl Parr. „U amfiů se necítily ve své kůži! Postarejte se o to, Rocco. aby čluny mohli co nejdříve znovu zaútočit!“

Rocco jen přikývl. „Kdy zaútočí?“

„Hned!“

* * *

Antony Parr pozoroval amfie dalekohledem. Zdálo se, že se nějak uklidnili. Několik amfiů mělo na sobě cosi rudého. Pobíhali mezi ostatními, kteří připravovali zbraně. Patrně 10 budou důstojníci. pomyslel si Parr.

K Parrovi se sbíhala hlášení. Všechna palebná postavení byla připravena. Lehčí paprskomety a paralyzátory čekaly už jen \$podporu raketometů. Parr doufal, že se raketami podaří prorazit energoštíty.

Když se ohlásilo poslední stanoviště. dal povel k palbě..

Zakvilely první rakety. které v oranžových ex zanikaly na energoštítěch.

Paralyzátory se činily potichu Parr je nasadil..když se ukázalo, že první rakety dopadly bez jakéhokoli výsledku. a když se paprsky od energoštíků jen odrazily.

Sledoval jejich účinek dalekohledem a ruce se mu třáslly.

Něco přece musí proti amfiům zabrat!

Nejdříve se nedělo nic. Už chtěl dalekohled zklamaně odložit, když vtom jako by amfii projel nějaký šok Amfiové se po jednom hroutili k zemi!

Parr cítil, jak se mu srdce divoce rozbuš\$ Zapomněl na bodání v ledvinách. Soustředil se jen na amfie. Cítil. jak mu po zádech přebíhá ‘mráz. Byli to první mimozemšťané. které spatřil na vlastní oči,a bylo mu jasné. že je musí porazit. Nikdy nedovolí, aby armáda amfiů zaplavla

Na tváři se mu objevil křečovitý úsměv a máme zbraň proti amfiům‘ Mezi neporušenými nepřátelskými loděmi zavládl klid Antony Parr viděl nehybná těla šokovaných amfiů. Povalovali se mezi. materiálem.A to si mysleli, že jsou neporazitelní! Parr se zasmál.

V tom se od nepřátelských lodí znovu zablýsklo. Paprsky se nesmírnou rychlostí přehnaly nad útočícími jednotkami. protrhly v a vypařily se v hustém dešti. První výstřely každopádně žádnou Škodu neu4člaly.

Ale s něčím takovým se amfiové určitě nespokojí. Stříleli znovu a znovu, až týraná atmosféra z vražednou silou. Ani to neutlumilo útočivost amfiů. Vzduch se rozpálil tak, až na útočící jednotky padala vroucí pára.

A najednou se nad loděmi amfiů ukázala oslnivá světelná pole. Byla oválná a působila dojmem živých bytostí. Pole se rychle rozšiřovala a hnala se na obránce Cattanu.

Antony Parr si vzpomněl, že něco podobného zažil Ren Dhark na deváté planetě. Zamračil se. Nehodlal teď podstupovat žádný protiúder.

Najednou se ozvalo typické burácení průzkumných Člunů.

Antony Parr vzhlédl k obloze. Nejdřív nic neviděl. Za několik vteřin se pak ukázal celý roj štíhlých raket.

A jako by nastal konec světa. Jedna raketa za druhou dopadala na energoštít největší nepřátelské lodi.

Ted' se k nim připojily i rakety pozemních jednotek.

Tlaková vlna srazila Parra ze vznášedla. Zavířil vzduchem. Pak dopadl do bahna a nad ním se přeřítla vlna žhavého vzduchu.

Snažil se nějak zachytit, ale stále ho to strhávalo, nakonec to s ním mrštilo o těžký paralyzátor. Měl strach ale vřít oči, aby neoslepl žárem explozí.

Když nakonec přece Jen zvedl hlavu, viděl, že se největší loď se vznáší asi dvacet metrů nad zemí, jako by se chystala odletět.

Ale mýlil se. To jí pouze nadzvedly exploze. Za chvíli spatřil, jak dopadla na zem a roztříštila se na množství kusů.

A do jejích trosek se zaryly tři rakety odpálené bývalým třetím inženýrem GÁLAXY z raketových saní.

Antony Parr ted' očekával útok posledních tří nepřátelských lodí. Amfiové se vyznali •v kosmických letech a válkách mnohem lépe než lidé. Dalo se těžko očekávat, že by tento úder znamenal pro posádku zničené GALAXY vítězství.

Antony Parr doufal, že Cattan vydrží ještě jeden a poslední úder. Postupoval namáhavě k převrženému vznášedlu, dostal sek vífonu a snažil se navázat spojení s průzkumnými čluny.

Za tři minuty se mu ozval Pjetr Wonzeff. ,

„Helou, Tony. A ted' přichází finále !“

Parr přikývl.

„I to přečkáme!“ „Čort vazmi !“ vzdychl si Wonzeff „Doufejme. Ale ještě chvíli a jsme v tahu!“ Parr překvapením přimhouřil „Moment! Jak to myslíš?“ P Wonzeff si otřel ústa rukávem. „To jsem ti neříkal, že se za horami ukázaly další dvě lodě? Supertřída!“ „Panebože!“ S tím nepočítal. Jejich pohledy se setkaly. „Drž mi palec, ať jsme ve vzduchu stejně úspěšní jako proti těm, co přistáli!“ řekl Pjetr pomalu a zmizel z obrazovky.

Antony Parr zůstal několik vteřin jako opařený.

Nedovedl si představit, že by malé průzkumné čluny mohly v nastávajícím boji

50

51

Od přídě k zádi měly devatenáct metrů — a v průměru stěží tři. Asi jako by se někdo chtěl postavit s puškou bitevnímu křižníku. -

Antony Parr by rád viděl boj tří člunů z giganty. ale hustá mračna mu: o. znemožňovala. A radar momentálně neměl.

Vyštěkl do mikrofonu několik ostrých rozkazů.

Za pár vteřin nato spustily pozemní jednotky palbu ze všech zbraní.

Paralyzátory opět prorážely energoštěty nepronikaly však do lodí, z nichž amfiové ustavičně opětovali palbu. K obloze opět stoupala světelná pole, ale ztrácela se dřív. než stačila způsobit nějakou Škodou.

Amfiové se tentokrát nepokoušeli zničit pozemní jednotky energetickými zásahy. Pálili do nebe, kde nasazoval živo Pjetr Wonzeff s kamarády.

Když šedé mraky protrhla oslepující záře a když zazněl hřmění exploze. Parr. bezděky zaúpěl Jeho stoický klid byl najednou ten tam

Mohlo to znamenat pouze jediné — jeden. Člun byl sestřelen.

Za dvě minuty se ozvala další exploze

Lodě amfiů zastavily palbu.

Takže zřejmě dostali i druhý člun!

Hope jako by na okamžik zatajila dech, Déšť jenom šuměl. Bouře se zklidnila Najednou bylo takové podivné ticho

A tu vyrazil z mračen závratnou rychlostí průzkumný Člun, odpálil svazek raket a zase zmizel

Antony Parr zajásal. To byl Wonzeff! Smál se i pak, když ho tlaková vlna znovu smetla ze vznášedla a mrštila jím do bahna

Pak ho ale smích přešel.

Rakety tentokrát nesplnily očekávání. Jen amfiové reagovali úplně jinak, než by kterýkoliv pozemšťan na Hope mohl očekávat.

Zatímco kolonisté a Členové posádky si pomalu zvykali na myšlenku, že průzkumné Čluny sestřelily dvě nepřátelské lodi, spáchali přistanuvší amfiové harakiri!

Antony Parr se nakláněl k mikrofonu ve vznášedle a naslouchal Wonzeffovi hlášení. Opojen radostí a úlevou se dovídal o zničení obou křižníků amfiů. Tu nepřátelské lodě vyletěly v záplavě oslnivě bílých, rudých a modrých blesků do vzduchu.

Přes město se přehnala poslední tlaková vlna se rozžhavené Části amfijských lodí snesly zpět na Hope. A sirény nad Cattanem přešly do úplně jiného tónu, do tónu, který už nikdo neočekával —konec poplachu! Fungovala ostatně už jen každá dvacátá siréna.

Amfiově byli poraženi!

Cattan zvítězil!

* * *

Antony Parr se podíval za třemi čluny, které přeletěly necelých dvě stě metrů nad planinou Nad místem, kde explodovaly lodi poražených amfiů, zamávaly křídly Pak k muničnímu skladu

Teprve v té chvíli si Parr uvědomil varování Geigerova počítače. Okamžitě se spojil s Roccem a hlásil mu, že ze zničených lodí vychází nebezpečná radiace která sice nemůže Cattan ohrozit, ale že je načase,, aby se jednotky stáhly.

Když se vydal se vznášedlem na zpáteční cestu, podíval se ke zničeným lodím, Nebyly skoro ani vidět. Rozžhavený kov okamžitě odpařoval déšť, nad troskami se valila mračna páry.

Parrovi vrtalo hlavou, proč amfiové spáchali sebevraždu Boj pro ně zdaleka ztracený nebyl. Počáteční úspěchy si však zkazili špatnou taktikou.

Až do posledního okamžiku Parr věřil, že by mohli amfie porazit. A nakonec se to také podařilo

Při této myšlence bezděky zastavil vznášedlo Chytil se za boky, aby zmírnil bolest v ledvinách. Starostlivě sraštil čelo Ty bolesti by už dávno měly polevit‘ As nimi I ta tupá bolest v hlavě Pokud to ovšem byly paprsky amfiů‘

Podíval se na své druhy Setkal se jen s prázdnými pohledy Muži šli jak mátohy a každou chvíli se někdo popadl za bok

Že by ostřelování paprsky trvale poškodilo organismus?

A co když — Parr na to radši ani nechtěl pomyslet — je tu ještě jiný uchvatitel?

Když se vrátil do Cattanu, okamžitě se ohlásil u Rocca.

*• *

Před guvernérovým bungalovem se shromáždil dav, svolávající slávu. Rocco si vítězstvím nad amfii svou pozicí upevnil. A jeho špehové našeptávali kolonistům, že jemu Je třeba vděčit za všechno a že všechno by bylo dopadlo ještě lépe, kdyby Cattan měl těžká laserová postavení, jak to Rocco požadoval.

Antony Parr se unaveně prodíral davem a občas zachytil útržek. Už ani

Sám nevěděl, zda Rocco ta těžká postavení skutečně vyžadoval, nebo ne. Ale

Jestliže tomu tak skutečně bylo, pak se Rocco ukázal mnohem inteligentnější a

Prozíravější, než se dalo čekat. Úplně vpředu spatřil Liga Sabatiho.

»Lidičky, teď nemá smysl budovat nejdřív město a teprve pak se starat o bezpečnost!« vykřikoval vrušeně. »Naopak, nejdřív musíme vybudovat obranné systémy. A teprve pak se můžeme v klidu pustit do výstavby domů. Musíte uznat.

že v tomhle má Rocco naprostou pravdu! Co máme teď?« Cattan už byl částečně »Vybudován? No a?« Teď můžeme začít znovu. Moc toho nezbylo!«

Antony Parr sraštil čelo.

»Ty jsi mi nějak chytřej,« zabručel si. »Ale na jedno zapomínáš! Kdyby Rocco, nevybrakoval GALAXY, tak jsme měli nad amfiky převahu.«

52

53

- , —

pokrčil rameny.

Teď nemělo smysl lidem cokoli vysvětlovat. GALAXY už není. Nikdo neví, kde se nachází Země. GALAXY na své pouti zabloudila. Ani nevíme, ve kterém sektoru Mléčné dráhy jsme. O nějaké posádce nějaké GALAXY vůbec nebude zájmat. Vždyť se ta posádka tak jako tak nemůže vrátit na Zemi. Tudíž musí zůstat a Hope a připojit se k budovateli úsilí ostatních kolonistů. Co vlastně ti lidé z OALAXY pořád chtějí? - -

Parr pokýval hlavou. Hlava mu duněla a nemyslelo mu to. Jedno mu však bylo jasné — aby přežili, musí se spojit. musí najít nějaký společný základ, pak- už

všechno půjde samo. -

Parr se konečně prodral davem, prošel kolem stráží, které ho poznaly. a vešel do bungalovu. Rocca našel v hlavní místnosti, z níž -byla řízena bitva.

„Takže jsme. to dokázali!“ řekl.

Rocco vstal. odstrčil pár spisů a šel důstojníkovi naproti.

„Vy jste to dokázal, Parre,“ usmál se. V té chvíli se Parrovi zdál docela sympatický. Ale nedával to najevo. Stál před guvernérem ve svém typickém lhostejném postoji a naslouchal „Vděčím vám. Parre za vše

„Jak myslíte. Rocco. Mně je to jedno. Ted ale do toho musíme pustit a zajistit ‘ nějaká rozumná bezpečnostní opatření Počítám i s tím, že se amfiové vrátí A jestli tomu tak bude pak se dnešek už nesmí opakovat“

Rocco mu nabídl cigaretu Parr si vzal a nechal si od Rocca připálit „Ted, když je GALAXY tak jako tak zničená, nezbyvá nám nic jiného, než s vámi spolupracovat. Tolik jsem chtěl říct. Měl byste vědět, žena nějaké neshody pro nejbližší čas zapomeneme. Jde nám-všem o kejhák!“ -

Rocco se na Parra vážně podíval. -

„Doufal jsem. že k tomuto názoru dospěl Parre! Ale neměl bych nic proti tornu, kdybyste byl přece jen trochu zdvořilí.

Antony zamířil ke dveřím. V asketické tváři inu pohrával lehký úsměv. „Možná mi, Rocco, dělá jen radost, když vám mohu ukázat, že mi ta vaše sebejistota připadá poněkud směšná!“

Všiml si ještě. jak se Rocco chytil nenápadně za bok. a odešel. Venku přede dveřmi se zastavil.

Štíhlý. vysoký muž hleděl se stoickým klidem do padajícího deště a nevšímal si tisícového davu, který se najednou rychle zklidňoval. Dav pochopil. co to znamená, když důstojník z GALAXY stojí před bungalovem.

Antony Parr byl teď nejvyšším důstojníkem V Cattanu. Tím mohl být prakticky považován za představitele veškeré posádky. jestliže se I on přidal k-Roccovi, pak se obě skupiny smířily a budou od této chvíle spolupracovat.

Když vyšel ze dveří I Rocco, nikdo už ani nehlesl. -

Diktátor čekal už dost dlouho. Jeho pomáhači a fízlové mu připravili půdu.

Když Rocco prošel kolem něj. Parr si všiml, že se opět popadl za bok, trochu zavrával, ale hned se vzpamatoval. Pak promluvil k davu.

Rocco se nemusel zdržovat dlouhými řečmi. Stačilo pár slov, aby- kolonisty nadchl. Dokázal strhnout dav. Hovořil o zárodku lidstva, který na Hope vyspěje a bude silný; životaschopný. Hovořilo amfiích, kteří museli-kapitulovat

před odhodlaností pozemšťanů. , -

O jejich sebevraždě nemluvil — sám s; ji nedokázal vysvětlit. Občas trochu něco poupravil, v některých maličkostech přeháněl — a získal na svou -stranu nejen kolonisty, ale i posádku. - -

Zdůraznil i budoucí rozvoj města a všichni mu tleskali.

Když se vrátil do bungalovu, věděl, že zvítězil. Nicméně mu bylo jasné, že dříve či později dojde opět k rozmíškám. - I

Ren Dhark byl stále ještě idolem bývalé posádky. A Rocco si pořád nebyl jist, zda deportace byla opravdu to nejlepší jak Dharka navždy odstranit.

Pjotr Wonzeff odstranil z-kabelů onen modročervený pichlavý útvar a díval se, co z Dongdonga zbylo. Elektrický- proud, který zvířátku probíhal tělem. je úplně změnil. . -

To. co držel v ruce, připomínalo leskem drahokam a vážilo to víc, než by očekával. Dongdong býval podstatně lehčí.

To znamená, že tato věc získala elektřinou cosi navíc! -

Pohlédl na Nelsona Dotyho. ,

Chlapec se smutně díval na onu věc v pilotově dlani. Váhavě po ní natáhl ruku.

Pjotr zaváhal. Není tento úkaz moc důležitý na to, než aby ho světil do rukou dítěte? Nepatří spíš do rukou vědce?

Viděl tmavé smutné oči a najednou si uvědomil, jakou oběť chlapec přinesl.

Vložil mu drahokam do rukou

Nelson pomalu odešel.

* *

Konečně dosáhl Quallen vrcholu. Ted' u ho nemohlo nic zastavit nic z toho, co

Znal. A byla tu další věc..., v dřívějších existencích se příliš zaměřoval na emotivní energii.

Ted' objevil v tělech svých nových zdrojů další příchutě; nové a dráždivé.

Vycházely z míst asi uprostřed těles zdrojů. Byly méně vydatné, ale představovaly

Vítané koření k dosud jednotvárné potravě. -- , Padesát tisíc zdrojů! Ode dneška ho budou zásobovat energií aniž by tušily, Čím Se Staly. Quallen se zdvojlil, ale dosud svou podstatu nerozpojovaL Chtěl si pocít Vítězství náležitě vychutnat. Ti chudáčci mu v tam nemohli nijak zabránit.

Nelson prošel kolem šklebícího se Goofyho a přežvykujícího Denise bez pozdravu.

Nezastavil se ni u Winterse. Vyšel' z člunu zvolna kráčel deštěm. Nespouštěl z drahokamu oči.

Wonzeff se za ním díval.

Ne už tak hustě. I bouře polevila.

Nelson Doly došel k řece.

Tam se zastavil.

Jednou rukou si pohrával s řemínkem polaroidu. ale stále se přitom díval na tu lesklou věc ve syč dlani.

Najednou Wonzeff spatřil, jak se chlapec rozmáchl a ve vzduchu se cosi zalesklo. '

Když to dopadlo do řeky, zdálo se jakoby se voda na chvíli zableskla.

Pak jako by se na ní zřítila nebesa a povrch planety se vzepjal do mračen!

* * *

Pro všechny případy vypálí své spáry dřív, než dojde k dalšímu ohrožení. A z každé se obnoví, celý vesmír bude jen on, Quallen. Vydatnost zdrojů mu umožní akumulovat dostatek energie a znovu se rozepnout po planetárních systémech.

* *

Ale I Dongdong, který se výboji přeměnil v drahokam, vstřebal nesmírné množství energie, uložené v nepatrném pro

* **

Quallen a Dongdong se setkali. Odvěcí nepřátelé si v obrovské reakci předali energii se zápornými náboji.

Což bylo na oba příliš.

Pjotr Wonzeff zpozoroval cosi nafialovělého, připomínajícího vydouvající se pavučinu ze sukovitých tlustých provazců. Prudce to vyrazilo z vody a strhlo to s sebou korálově rudou kouli velikou asi jako lidská hlava. Ve výšce deseti metrů se to na vteřinu zastavilo a pak vybuchlo. Nad řekou prošlehl oslnivý záblesk, zajel do vody, z níž se hned nato ozvala další exploze.

Řeka se na okamžik vylila z břehů. A najednou byl klid.

Wonzeffa prudce zbolely ledviny, pak bolest rázem utichla. Bylo po všem.

Po chvíli si všiml Nelsona, jak se zvedá z trávy na 'břehu a zděšeně uhání ke Cattanu. Zřejmě se mu nic nestalo. Ani nekulhal.

Nelson Doty vběhl rovnou do n4ruče Liga Sabatiho.

„Hej, Nelson!“ -

Celý udýchaný se zastavil. Bezděky se pádílal k horám..Ale žádný Dongdong už tam nebyl.

„Co se to stalo tam u řeky?“ „Nevím!“ zalhal Nelson. „Já tam nebyl!“

Sabati si kluka, všiml teprve před malou chvílí, atak mu věřil.

„Měl jsi mi říct něco O Wonzeffovi“

Nelson Doly se na Roccova důvěrníka upřeně zahleděl. Prudce zavrtěl hlavou. Pak mu chtěl utéct, ale Sabati po něm rychle sáhl á přitáhl ho surově k sobě.

„Tak moment! Takhle jsme se nedohodli! Zapomněl jsi na svou sestru Když se podíval do tmavomodrých melancholických očí, přeběhl mu po zádech mráz.

Jestliže jste vy a Rocco skutečně tak slušní Čestní, pak přece nemusím dělat udavače, aby se moje sestra doslala na svobodu!“

Ligo Sahati si skousl ret. Marně hledal slova. Poznal, že chlapec se vymanil‘ z jeho vlivu. „Kde máš to_.. no to zvíře?“

Nelson hrdě pohodil hlavou. Sevřel rty a mlčel.

Dongdong nebyl žádné zvíře! ASpoň ne pro něj.

Dongdong ve skutečnosti zachránil Cattan! A proto byl víc než nějaké zvíře.

Mnohem, mnohem víc! ,

Nelson netušil, že Dongdong skutečně zachránil Cattan tím, že zničil Quallena, nikoli tím, že propojil nějaké kabely!

Ligo Sabati věděl, že prohrál. Nechápal, čím pro Nelsona byl nějaký nevzhledný Ohnivec. Natolik se vcítit do dětské duše nedokázal

Nechal Nelsona jít. , ,

Ale Ještě víc teď i Wonzeffa. Utěšoval se tím, že ho odstraní, jakmile ho už nebudou potřebovat jako pilota. A to bude velmi brzo.

* * *

»To zatracený ticho!“ rozčiloval se Dan Riker. „Prve jsem ho vůbec nevnímal.“ Ren Dhark vida, jak si Riker přiložil ruku k hrdlu a namáhavě polkl. Dobře Věděl, jak inu je. Už tři dny byli bez vody a bez jediného sousta.

Už tři dny trčeli před zavřenou bránou, která je dělila od vnějšího světa. Když chtěli před třemi dny vyjít z jeskyně, narazili na z východ. Od té doby se marně snažili nějak dostat ven.

Vše nasvědčovalo tomu, že skončí v jeskyni mezi stopami po cizí civilizaci. Horší než hlad a žízeň však bylo ticho a tma. Otáčející se spirála Galaxie už Zhasla Nacházeli se teď v mrtvém světě, ve světě, který je nechtěl propustit.

*

56

57

,

Vedle Ren Dharka ležely ještě dvě nepoužité pochodně. Třetí hořela skomírajícím plamínkem.

Dan Riker se vrávoravě postavil na nohy. Ren Dhark se na něj starostlivě podíval. Věděl, že muž se štíhlou postavou maratónského běžce vydrží neuvěřitelně mnoho. Dan se držel mnohem lépe než Miles Congollon, který býval na GALAXY prvním inženýrem. Miles Congollon měl sice mnohem širší technické vzdělání, ale ani jemu se nepodařilo bránu otevřít.

Dan Riker se přidržoval brány a pomalu se sunul podél ní. Pochodeň si sebou nevzal.

„Co chceš dělat?“ vyzvídal Ren Dhark. Dan se zas4vil. Ohlédl se přes rameno.

„Prostě nemůžu tady Jen tak sedět a Čekat, až to skončí!“

„Už jsme byli dost daleko a stejně jsme nic nenašli, Dane! Taký nic nenajdeš bez pochodně už teprve ne!“

Ren Dharkův hlas byl klidný a rozhodný. „Sedni si, Dane!“

Riker chvíli váhal a nakonec se vrátil na své místo. Opřel se zády o kovovou bránu zůstal sedět.

Miles Congollon chraplavě oddechoval. Jeho mandlové oči vypadaly nepřírozeně veliké. Tiše se zasmál. Jako by někdo přešel hřebenem po kusu suchého dřeva.

„Zdá se, že to Roccovi přece jen vyšlo!“ řekl chraplavě.

„Já už pomalu taky nevěřím, že bychom se tady z toho mohli dostat,“ přidal se Dan Riker. Přitiskl ucho na bránu. „Jako by se z druhé strany o něco pokoušeli l“

Ren Dhark vyčítavě potřásl hlavou.

„A to sis myslel, že nás v tom jeti tak nech Riker si vzdechl. ,

„Zdá se, že mi to přestává myslet.“

„A kdo tvrdí, že vám to kdy myslelo?“ zažertoval Congollon.

Ren Dhark byl však nenapravitelný optimista. Nik4y se nesmíří s myšlenkou, že by se nedostal; ven. Až do samého konce chtěli věřit v možnost záchrany. Aniž to sám tušil, pomáhal svým přátelům překonat krizi. Nepřestával přemýšlet, coby se ještě dalo udělat Ustavičně propátrávali blízké okolí brány. Ale nenašli nic, absolutně nic, co by Jim ji pomohlo otevřít. Nějak to ale musí jít...

Třeba je někde, o pár set metrů dál nějaký spínač. A otvírá bránu vůbec nějaký spínač? Co když stačí šlápnout na určité místo? Těch možností bylo tolik, že Ren Dhark o nich radši už ani nepřemýšlel.

Třeba už třídním pústem ztratili tolik na váze, že mechanismus na ně nereaguje. Ale je také možnost, že původní obyvatelé byli mnohem lehčí... A co když oni budou tak lehcí až po smrti?

Ren Dhark si zbytkem pochodně zapálil novou a vstal. Jeho druzi si toho ani nevšimli, usnuli vyčerpáním.

Při prvních krocích se polekal, ani netušil, že tolik zeslábl. žaludek se mu svíral

bolestí, nohy měl Jako z olova, měl co dělat, aby se mu nepodlomily. V žádném případě nesměl dát před Rikerem a Congollonem najevo, že Je na tom stejně bídě jako oni.

Zastavil se před bránou a díval se na rozdělovací linii, tenounkou Čárku mezi dvěma křídly.

pochodeň hořela rychle. Dřevo bylo sušší, občas zasyčel kousek pryskyřice, který jasně vzplál.

Není možné, že by konstruktéři této brány nemysleli na havarijní situace. Musí tady být přece ještě nějaká jiná možnost úniku.

Dhark sevřel ruce v pěst. Musí na to přijít hodně brzo — jinak bude už pozdě. Pochodně ubývalo. Viděl, že se bude muset co nejdříve vrátit ke svým druhům.

Ale cosi ho na tomto místě drželo jako kouzlem. že by slabost? Vší silou se snažil soustředit. A cítil, že mu to jde stále hůř. Příliš ho bolelo v krku. Polkl!.Tři dny žízň byly příliš!,

Zavrával, ale hned se vzpamatovat. Protřel si oči a pomalu jel podél brány. ‘

Zvedl pochodeň. Jako by kolem tančili temné postavy. Přimhouřil oči. Náhle spatřil něco jako v jinak hladké skalní stěně.

Byl výše než dva metry, takže na něj nemohl dosáhnout ani na špičkách. Nicméně nebyl nedosažitelný.

Ren Dhark položil zbytek pochodně na zem. Opřel se rukama o stěnu a podíval se vzhůru.

Ne. nemýlil se.

Pohlédl na pochodeň. Už dlouho nevydrží. Asi bude muset vzbudit přátele.

Odrazil se a vyskočil. Zachytil se výstupku, chvíli visel, pak se vytahoval nahoru. Ted', nebo nikdy, později už k tomu nebude mít dost sil. Centimetr po centimetru se dostával výš, až se na výstupek položil. Sotva popadal dech.

Dostal se do kleku a opatrně osahával skálu.

Cítil, jak v něm vzrůstá napětí.

O něco výš musí být další výstupek, jinak je všechno ztraceno. Jestliže tohle není nouzový východ, pak už jiný nenajdou. Tolik sil jim nezbyvá.

Najednou, ho nahnátl a málem vykřikl radostí. Přitiskl Čelo ke skále. Ted' si mohl chvíli vydechnout.

Dole pod ním dohořela pochodeň. Vše zalila neproniknutelná tma. A ti dva stále ještě spali.

Ren Dhark stiskl zuby a vytáhl se na další stupeň.

Jasně! To nemůže být nic jiného než nouzový východ Dříve či později se musí dostat k nějaké chodbě.

Opatrně vstal, dával pozor, aby neztratil rovnováhu, a nahnátl další výstupek. Jelikož se na něj dostal už snáze.

Neviděl, jak je vysoko. Vypočítal si, že to může být takových deset metrů. e spadne, hrozí mu smrt.

58

59

Soustředil se pouze na výstup.. Vrtalo mu hlavou, Jak asi vypadali původní obyvatelé. Zřejmě byli vyšší a mnohem zdatnější.

Najednou mu ujela noha.

Padal! -

Jednou rukou se ještě stačil zachytit.Druhou zoufale hledal nějakou podpěru. Visel nad propastí a cítil., Jak mu pomalu ujíždějí prsty.

Nohama hledal oporu.

Na poslední chvíli se levou rukou zachytil štěrbinu ve skále.

Srdce mu bušilo jako zběsilé. Pot se z učbo jen řinul.

Opatrně vylezl zpět na výstupek a několik minut odpočíval. V té tmě tmoucí-se neozýval ani hlásek.

Jak hluboko jsou Jeho přátelé pod ním metrů? Deset? Dvacet? Nevěděl. Chvílemi měl pocit, že by rukou dosáhl dolů, pak zase, že je pod ním přímo propastná hlubina.

Pomalů vstal a hledal další výstupek..

Vykřikl.

Sáhl do prázdna, Položil obě ruce dolů a opatrně se sunul dopředu.

Teprve když si byl jist, že má aspoň metr pevné země pod nohama, postavil se na nohy

Zavrával a div nespádl. Rukou narazil na jakousi stěnu. Vlasy mu vstávaly. hrůzou. Za zády měl propast a před sebou...

Co?

Znovu si klekl, opatrně šátral, až nahmatal stěnu i na druhé straně.Takže je to chodba.

Na strop však nedosáhl. -

Vzhledem k tornu, že bránu by měl mít po levé ruce, vydal se po levé straně chodby.

Napadlo ho, jestli by neměl uvědomit Rikera a Congollona, ale pak tu myšlenku zavrhl. Nejdřív chtěl vypátrat. kam chodba vede. Nemělo smysl vystavovat přátele takovému riziku.

Ren Dhark se dostával krok za krokem dál a dál. Stěny i zem pod nohama byly tak hladké, jako by je někdo vybrousil a vyhladil. Ale kdo by sis něčím takovým dával tolik práce?

Pak ho napadlo. že možná stačilo chodbu vystříkat nějakou plastickou hmotou.

Zastavil se a opřel se o stěnu.

Naslouchal do tmy.

Ticho.

A pokračoval zas dál stále zády ke zdi.

Najednou nahmatal něco měkkého. Trhl sebou. Něco před ním zašramotilo a narazilo mu o nohu.

Pak před sebou zaslechl rychlé, skoro neslyšné kroky. Jako na měkoučkých tlapkách. Proklínal tmu, vše v něm volalo po světle.

Něco zakviklo. Zase šramocení. Ticho.

60

třel si rukávem obličej. Na rtech pocítil sůl. Postupoval dál.

Na chvíli se zastavil. Ticho. Utekla ta bytost, nebo někde číhá?‘

Udělal další dva kroky. Zase nic.

Vtom spatřil před sebou tři rudé oči.

Něco mu přeběhlo přes ruku. Cítil-měkký kožíšek a drápky. Ohnal se a uhodil do prázdna. Ztratil rovnováhu, zavrával tři kroky dopředu. O něco zakopl a upadl.

Měl pocit, že padá do propasti. Jako naschvál musela chodba končit zrovna tady!

Pak narazil rukama o zem.

Ne, chodba zde nekončila. Pouze upadl a smysly ho v té tmě oklamaly.

Ležel a oddechoval. Ztrácel pomalu nervy. Dlouho už to nevydrží. Jak se Jen mohl tak poděsit...

Vstal a šel dál. Najednou mu hlavou bleskla myšlenka. Jestliže se sem dostalo nějaké zvíře, pak musí existovat cesta ven.

Jenže pak ho napadlo, že to zvíře se sem mohlo dostat stejně jako on otevřenou branou.

Ren Dhark už ztratil jakoukoli orientaci. Nevěděl, zda jde stále přímo, nebo chodí v kruhu.

Pak se chodba začala lehce svažovat. Po dalších pěti krocích ucítil závan čerstvého vzduchu. Po deseti krocích sáhl do prázdna!

Klekl si a osahával zem.- Jakási díra.Nakonec nahmatal výstupek.

Lehl si na břicho ti sáhl hlouběji. Bylo to jasné. Zde chodba končila a musí sestoupit.

Utrhl si knoflík a hodil ho do tmy. Se zatajeným dechem naslouchal, kdy dopadne. Zdálo se mu, že čeká celou věčnost. Konečně! Domníval se, že pod ním Je takových třicet metrů.

Pomalou se spustil na výstupek. Doufal, že za ním bude následovat další a že

nebude příliš hluboko.Měl štěstí. Dostal se o dva stupně níž relativně snadno. Ale pak se to stalo!Tma jako by ustupovala.Zatajil dech.Ne, je to tak!

hluboko dole probleskovalo trochu světla.

Přitiskl se ke skále a naslouchal.

Hlasy! Šeptající hlasy!

Očekával, že zaslechne burácivý hlas, místo toho však ze sebe vydral jen jakési Odkášlal si a šlo to lépe.

Ozvěna se odrážela od skalních stěn.

Šeptající hlasy utichly.

Znovu vykřikl a pak se ze tmy ozvalo:

„Ha!A najednou bylo jasněji.Ren Dhark spatřil roztančenou pochodeň. Zase vykřikl, ale hlas mu už selhával.

Sestoupil o další stupeň. Už viděl, jak sek němu řítí- Ralf Larsen a Arc Doorn.

Rozsvítila se další pochodeň.Byli pod ním a dívali se na něj.Rychle se spustil níž.,,Opatrně, teď už na pár minutách nesejde!“ varoval ho Arc Doorn.

Ren Dhark se chytil výstupku. Ruce mu sklouzly.

Vykřikl! Výstupek se odlomil a Ren Dhark padal.

Arc Doorn ho chytil do náručí a svalil se s ním k zemi. Vedle nich dopadlo kamení.

Naštěstí nikoho nezranilo.Manu Čobe si k němu hned klekl a stiskl mu tepnu na krku. „Je pouze v bezvědomí!“

„Ještě je tam Dan Riker a Miles Congollon.“ Ralf Larsen ukázal nahoru.

Arc Doorn však soudil, že Ren Dhark se k nim probil sám. „Vyneste ho ven!“ nařídil Manu Čobe.Arc Doorn poručíka Dharka popadl a mlčky ho vlekl z jeskyně. První důstojník GALAXY Ralf Larsen. se stále ještě díval vzhůru. „Výstupek se ulomil! Musíme sehnat něco, jak se dostat nahoru,“ řekl Szardak. „Tak to seženeme,“ řekl Larsen a vydali sek východu.

Když vyšli ven, spatřili, že Manu Čobe opět klečí u Dharka. „Je vyčerpaný. A navíc má lehký otřes mozku.“ „Jdeme vysvobodit Rikera a Congollona!“ oznámil mu Larsen. Manu Čobe přikývl.,,Vyberte si lidi, Larsene.“Larsen přelétl očima deportované. Vypadali zbědovaně. Otrhaní, zarostlí, ženy měly zcuchané vlasy. Všichni se kolem něho tlačili a chtěli se zúčastnit záchranné výpravy.

„Vezmu si pět lidí,“ prohlásil Larsen. Požádal-Szardaka a Doorna o účast a k nim si vybral ještě tři muže, čímž si pohněval Anju Fieldovou.

„Nechme to,jak to je. Budeme je muset nést. A pochybuji, že bys nosila chlapa na rukou!“

„Já...“, chtěla Anja něco říci, ale pak zmlkla, protože pochopila, jak to Larsen myslel. Zrudla. Vrazila si ruce do kapes.,,Vy jste mi nějak vtipný!“ vyjela na něj.Larsen se zasmál a pokynul svým lidem.Ještě moment ozval se Čobe. „Třeba to budete potřebovat.“ Podával Larsenovi svůj zapalovač.,,Dík!“Ale to už ostatní donesli metry a metry lián. - „Takže hodně štěstí,“ řekl Manu Čobe.Larsen si povzdychl a pomyslel si, proč se mu Čobe nikdy nedokáže podívat do očíAnja Fieldová pohlédla na Rena Dharka, který ležel na primitivním lůžku.

Oči měl stále ještě zavřené.Šest mužů zatím vešlo do jeskyně.Vrátí se ještě někdy?.